

Europeiska unionens officiella tidning

C 305

fyrtonionde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

14 december 2006

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
2006/C 305/01	Eurons växelkurs	1
2006/C 305/02	Information om klagomål 2005/4347	2
2006/C 305/03	Sammanfattande information om statliga stöd som beviljas i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1595/2004 av den 8 september 2004 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, bearbetning och saluföring av fiskeriprodukter ⁽¹⁾	3
2006/C 305/04	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar ⁽¹⁾	8
2006/C 305/05	Kommissionens meddelande i enlighet med förfarandet i artikel 4.1 a i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 – Införande av allmän trafikplikt för regelbunden lufttrafik inom Italien ⁽¹⁾	13
2006/C 305/06	Riktlinjer om användningen för det särskilda ändamålet ”för industriell framställning” för tillämpningen av vissa gemenskapstullkvoter för fiskeprodukter med ursprung i Norge och Island ⁽¹⁾	16
2006/C 305/07	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.4455 – Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/08	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/COMP/M.4449 – KKR/SIF (Tarkett)) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/09	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.4239 – Plastic Omnium/Inopart) ⁽¹⁾	18

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

Eftas övervakningsmyndighet

2006/C 305/10	Tillkännagivande från Eftas övervakningsmyndighet om samarbetet mellan Eftas övervakningsmyndighet och Eftastaternas domstolar vid tillämpningen av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet	19
2006/C 305/11	Anmälan från de norska myndigheterna om regionalt differentierade arbetsgivaravgifter – Eftas övervakningsmyndighet har beslutat att inte göra invändningar mot den anmälda åtgärden	32
2006/C 305/12	Tröskelvärden för offentlig upphandling	33
2006/C 305/13	Tillkännagivande från Eftas övervakningsmyndighet om informell vägledning vid nya frågor rörande artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet som uppstår i enskilda fall (vägledande skrivelser)	34
2006/C 305/14	Godkännande av statligt stöd i enlighet med artikel 61 i EES-avtalet och artikel 1.3 i del I i protokoll 3 till övervakningsavtalet – Eftas övervakningsmyndighet har beslutat att inte göra några invändningar	38
2006/C 305/15	Uppmaning enligt artikel 1.2 i del I av protokoll 3 till övervakningsavtalet att inkomma med synpunkter på statligt stöd avseende tillämpningen av artikel 3 i den norska lagen om kompensation av mervärdeskatt	39

II *Förberedande rättsakter*

.....

III *Upplysningar***Kommissionen**

2006/C 305/16	Ansökningsomgång för enskilda personer som vill bli införda i en databas över oberoende experter som kan bistå kommissionen vid genomförandet av sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling	52
2006/C 305/17	Ansökningsomgång för organisationer som vill föreslå oberoende experter som skall kunna anlitas för att bistå kommissionen vid genomförandet av sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling	54

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

13 december 2006

(2006/C 305/01)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,3265	SIT	slovensk tolar	239,68
JPY	japansk yen	155,34	SKK	slovakisk koruna	34,775
DKK	dansk krona	7,4534	TRY	turkisk lira	1,8919
GBP	pund sterling	0,67280	AUD	australisk dollar	1,6811
SEK	svensk krona	9,0407	CAD	kanadensisk dollar	1,5273
CHF	schweizisk franc	1,5951	HKD	Hongkongdollar	10,3094
ISK	isländsk krona	91,76	NZD	nyzeeländsk dollar	1,9172
NOK	norsk krona	8,1520	SGD	singaporiensk dollar	2,0421
BGN	bulgarisk lev	1,9558	KRW	sydkoreansk won	1 223,76
CYP	cypriotiskt pund	0,5781	ZAR	sydafrikansk rand	9,2630
CZK	tjeckisk koruna	27,880	CNY	kinesisk yuan renminbi	10,3819
EEK	estnisk krona	15,6466	HRK	kroatisk kuna	7,3579
HUF	ungersk forint	253,48	IDR	indonesisk rupiah	12 031,36
LTL	litauisk litas	3,4528	MYR	malaysisk ringgit	4,7018
LVL	lettisk lats	0,6973	PHP	filippinsk peso	65,536
MTL	maltesisk lira	0,4293	RUB	rysk rubel	34,7980
PLN	polsk zloty	3,8008	THB	thailändsk baht	46,783
RON	rumänsk leu	3,4247			

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

Information om klagomål 2005/4347

(2006/C 305/02)

Den 18 oktober 2006 skickade kommissionen ytterligare en formell underrättelse till Italien angående klagomål 2005/4347. En utförlig förklaring finns i den italienska versionen på Internet:

http://ec.europa.eu/community_law/complaints/multiple_complaints/doc/2-2005-4347_it.pdf

Sammanfattande information om statliga stöd som beviljas i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1595/2004 av den 8 september 2004 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, bearbetning och saluföring av fiskeriprodukter

(Text av betydelse för EES)

(2006/C 305/03)

Stöd nr: XF 5/06

Förklarande anmärkningar: Enligt Estlands jordbruksministeriums dekret nr 43/2006 skall ersättning betalas till erkända producentorganisationer för delar av deras startkostnader och administrativa utgifter. I den nationella budgeten har ett belopp på 2 450 000 EEK (156 584 EUR) avsatts för detta stöd. Producentorganisationer som under föregående kalenderår erkänts enligt lagen om marknadsordningen för fiske är behöriga att ansöka om detta stöd

Medlemsstat: Estland

Namnet på stödordningen: Startstöd för sammanslutningar av producenter av fiskeriprodukter

Rättslig grund: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta määrus nr 43, "Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord"

Stödordningens beräknade utgifter per år: Ordningen innebär att 2 450 000 EEK (156 584 EUR) tillhandahålls som startstöd till producentorganisationer

Högsta stödnivå: Startstöd för producentorganisationer tillhandahålls enligt artikel 15.1 i rådets förordning (EG) nr 2792/1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn (EGT L 337, 30.12.1999, s. 10-28). Enligt den förordningen kan stödet maximalt uppgå till 60 % av startkostnaderna och de administrativa kostnaderna under första året, 40 % under andra året och 20 % under det tredje året, dock högst till 3 %, 2 % respektive 1 % av det sammanlagda värdet av medlemmarnas produkter

Datum för genomförande: Ansökningsomgången inleds den 8 maj. Den behöriga myndigheten (*Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet* – Estlands styrelse för jordbruksregister och jordbruksinformation) kommer att ha 40 arbetsdagar på sig från det att ansökningarna kommit in för att behandla dessa. Sedan betalas stödet ut

Stödordningens varaktighet: Stödordningen varar fram till och med den 31 december 2006

Stödets syfte: Stödet syftar till att hjälpa små och medelstora företag genom att ersätta producentorganisationer för delar av deras startkostnader och administrativa utgifter.

Stödordningen grundas på artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1595/2004, och de stödberättigande kostnaderna är startkostnader och administrativa utgifter enligt artikel 4.1 i

kommissionens förordning (EG) nr 908/2000 om föreskrifter för beräkning av stöd som medlemsstaterna beviljat till producentorganisationer inom sektorn för fiskeri och vattenbruk (EGT L 105, 2.5.2000, s. 15-17)

Berörd(a) sektor(er): Fiske och vattenbruk

Den beviljande myndighetens namn och adress:

Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Webbplats:

<https://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1017124>

Stöd nr: XF 8/06

Förklaringar: Enligt Estlands jordbruksministeriums förordning 81 från 2006 betalas delvis ersättning för räntan på lån med lång löptid (med en återbetalningsfrist på över ett år) som tagits hos kredit- eller finansinstitut, eller för ränta som betalas som del av en finansiell leasingbetalning som tagits ut av en producent av fiskeriprodukter för att utveckla vattenbruk, insjöfiske eller fiskehamnar och som betalats av producenten av fiskeriprodukter under det år som föregick ansökan om räntestöd. I den nationella budgeten har 1 500 000 EEK (95 867,50 EUR) avsatts för denna kompensation, som tilldelas alla stödmottagare på proportionell bas, utgående från den procentandel ränta som den sökande har betalat under det föregående kalenderåret. Denna ersättning betalas ut till små och medelstora företag som innehar yrkesfisketillstånd för insjöfiske för 2006, är verksamma inom vattenbruk eller äger en fiskehamn

Medlemsstat: Republiken Estland

Stödordningens namn: "Förfarande för ansökan om räntestöd för producenter av fiskeriprodukter, och för hantering av sådana ansökningar"

Rättslig grund: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta määrus nr 81, "Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord"

Stödordningens beräknade utgifter per år: Ordningen omfattar 1 500 000 EEK (95 867,50 EUR) som stöd till producenter av fiskeriprodukter

Högsta tillåtna stödnivå: Högsta stödnivån fastställs i slutet av ansökningsomgången i ett dekret från jordbruksministeriet. Stödbeloppet beslutas proportionellt till den ränta för lån med lång löptid eller den ränta som utgjort del av finansiell leasingbetalning som betalats av den sökande under 2005. Stödet kan maximalt uppgå till tio procentandelar

Datum för genomförande: Ansökningsomgången löper ut den 24 augusti 2006 och den behöriga myndigheten (Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Ameti – Estlands myndighet för jordbruksregister och information) kommer därefter att ha 45 dagar på sig att behandla ansökningarna. Därefter betalas kompensationen ut

Stödordningens varaktighet: Stödordningens varaktighet: 31.12.2006

Stödordningens syften: Stödet syftar till att hjälpa små och medelstora företag genom att helt eller delvis ersätta dem för räntor som betalats under 2005 för lån med lång löptid (med återbetalningsfrist på över ett år), eller som del av en finansiell leasingbetalning.

Stödordningen grundas på artiklarna 9 och 11 i kommissionens förordning 1595/2004. Stödberättigande utgifter är ränta för långsiktiga lån eller betalningar av finansiell leasing

Berörd(a) sektor(er): Insjöfiske, vattenbruk och ägare av fiskehamnar

Den beviljande myndighetens namn och adress:

Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Ameti
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Webbplats:

<http://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1046970>

Stödnummer: XF 9/06

Medlemsstat: Finland

Benämning på stödordningen eller namn på det företag som mottar ett individuellt stöd: Pro Kala ry

Rättslig grund: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Planerade årliga utgifter inom stödordningen eller totalt belopp av enskilt stöd som beviljats företaget: Högst 80 000 EUR kommer att beviljas för en PR-kampanj

Högsta stödnivå: 100 % av de stödberättigande kostnaderna

Genomförandetid: Tidigast den 4 augusti 2006

Stödordningens eller det enskilda stödets varaktighet: Juni 2008

Stödets syfte: Stödets syfte är att göra reklam för fisk i hotell-, restaurang och cateringsektorn. Målet är att öka fiskkonsumtionen och därmed förbättra driftsvillkoren för alla företag inom sektorn

Ange vilken av artiklarna 4-12 som tillämpas och de stödberättigande kostnader som omfattas av stödordningen eller det enskilda stödet: Artikel 7 i förordning 1595/2004 (artikel 14 i och punkt 3 i bilaga III till förordning 2792/1999).

De stödberättigande utgifterna omfattar kostnaderna för att genomföra kampanjer och seminarier i hotell- och restaurangsektorn inom ramen för PR-kampanjen

Berörda sektorer: Tuki kohdistuu kalatalousalalle kollektiivisesti

Den beviljande myndighetens namn och adress:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Webbadress:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministeriets webbsidor är under konstruktion

Stödnr: XF 10/06

Medlemsstat: Finland

Benämning på stödordningen eller namn på det företag som mottar ett individuellt stöd: Suomen Kalakauppiasliitto ry

Rättslig grund: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Planerade årliga utgifter inom stödordningen eller totalt belopp för individuellt stöd som beviljats företaget: Högst 15 000 EUR kommer att beviljas för en PR-kampanj

Högst stödnivå: Upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna

Genomförandedatum: Tidigast den 4 augusti 2006

Varaktighet för stödordningen eller det individuella stödet: Juni 2008

Mål för stödet: Stödet syftar till att göra reklam för fisk i restaurang- och fiskförsäljningssektorena. Målet är att öka fiskkonsumtionen och därmed förbättra driftsvillkoren för alla företag inom sektorn

Ange vilken av [artiklarna 4-12] som används och som avser de stödberättigande kostnader som omfattas av stödordningen eller det enskilda stödet: Artikel 7 i förordning (EG) nr 1595/2004 (artikel 14 i förordning (EG) nr 2792/1999 och bilaga III.3 till denna).

Stödberättigande utgifter omfattar kostnader i samband med tävlingen "de bästa fiskdiskarna i Norden" inom ramen för PR-kampanjen

Berörda sektorer: Stödordningen avser hela fiskerisektorn, i synnerhet marknadsföring

Den beviljande myndighetens namn och adress:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Webbadress:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministeriets webbsidor är under konstruktion

Stödnummer: XF 11/06

Medlemsstat: Finland

Benämning på stödordningen eller namn på det företag som mottar ett individuellt stöd: Pro Kala ry

Rättslig grund: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Planerade årliga utgifter inom stödordningen eller totalt belopp av enskilt stöd som beviljats företaget: Stödet beviljas i form av ett engångsbelopp om högst 8 000 EUR

Högsta stödnivå: 100 % av de stödberättigande kostnaderna

Genomförandetid: Tidigast den 4 augusti 2006

Stödordningens eller det enskilda stödets varaktighet: December 2006

Stödets syfte: Stöd till internationalisering av små och medelstora företag och andra aktörer inom sektorn (studieresa till Island)

Ange vilken av artiklarna 4-12 som tillämpas och de stödberättigande kostnader som omfattas av stödordningen eller det enskilda stödet: Artikel 7 i förordning 1595/2004 (artikel 14 i och punkt 3 i bilaga III till förordning 2792/1999).

Stödberättigande kostnader är de allmänna utgifterna för resans organisation: reseledarens och tolkens utgifter, busshyra, föredragsavgifter, hyra av möteslokaler och andra allmänna tjänster.

Personliga resekostnader för aktörer som deltar i resan täcks inte av stödet. Driftskostnader för stödmottagaren är inte stödberättigande

Berörda sektorer: Stödordningen avser hela fiskerisektorn

Den beviljande myndighetens namn och adress:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Webbadress:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministeriets webbsidor är under konstruktion

Stöd nr: XF 12/06

Förklaringar: Inom ramen för den övergångsprocess för fiskeflottan i Nordsjön som påbörjats i Nederländerna har ministern för jordbruk, natur och livsmedelskvalitet beslutat att inleda ett antal pilotprojekt för "skonsamt fiske". Inom dessa projekt genomför fiskare, under en period på upp till tre månader, vetenskapligt ledda försök som rör mer energieffektiva, hållbara och selektiva fiskemetoder. Pilotprojektet får inga stöd för investeringar i materiel som nät, redskap, motorer eller för investeringar som hänger direkt samman med ett fartygs fiskeansträngning. Det stöd som lämnas av myndigheterna utgörs av ett garantibelopp som beviljas skeppare/fartygsägare som deltar i ett pilotprojekt

Medlemsstat: Nederländerna

Benämning på stödordningen eller namn på det företag som får ett individuellt stöd: Stödet beviljas den ansvariga genomföraren för pilotprojektet "skonsamt fiske/trålare med utriggade bommar", *Federatie van Visserijvereniging* (fiskeriförningarnas förbund)

Rättslig grund: Artikel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

Stödordningens beräknade utgifter per år eller totalt belopp som beviljats företaget som enskilt stöd: Engångsstöd på högst 150 000 EUR, varav 20 % är reserverat för teknisk/vetenskaplig vägledning

Högsta tillåtna stödnivå: Det högsta stödbelopp som kan beviljas dem som genomför pilotprojekt gemensamt, inklusive kostnaderna för den vetenskapliga vägledningen, är 150 000 EUR, varav högst 30 000 EUR för vetenskaplig vägledning

Datum för genomförande: Från och med den 14 augusti 2006

Stödordningens eller det enskilda stödets varaktighet: Pilotprojektet pågår till och med oktober 2006. Utbetalningen förväntas ske i november–december 2006

Stödets syfte: De aktiviteter som fiskeföretagen genomför inom pilotprojektet "skonsamt fiske/anpassade fiskeredskap" har till syfte att få erfarenhet av fiskemetoder som hittills inte har använts inom det nederländska fisket. Det handlar om försök med metoder som kan vara alternativ till traditionell bomtrålning och som eventuellt skulle kunna användas i större omfattning inom fisket. Investeringsriskerna för företagen har hittills lett till att de inte har investerat i de nya fiskemetoderna. Nu då myndigheterna under en kort period, inom ramen för en övergångsprocess för fiskeflottan i Nordsjön i riktning mot ett mer energieffektivt, hållbart och selektivt fiske, vill ställa garanti för att stödja fiskare som genomför försöken, är de berörda fiskarna beredda att genomföra projektet. I detta projekt skall det, genom en gemensam insats av de fem fiskare som är anslutna till *Federatie van Visserijvereniging* under en begränsad period (augusti–oktober 2006), göras försök med ett flytande fiskeredskap som går fritt från havsbotten, vilket bör ge en direkt positiv effekt på fångsten av alltför liten fisk och på fiskens kvalitet. Det görs också försök med andra cirkelformiga slädar och anpassad utformning av bommen som både ger mindre motstånd och minskad beröring av botten.

Pilotprojektets syfte är att ge kunskap om hur kostnaderna kan sänkas, hur mängden fisk som kastas överbord kan minskas och vad som kan bidra till minskad beröring av botten

Tillämpliga artiklar i förordning (EG) nr 1595/2004: Beviljandet av ett garantibelopp till deltagarna i pilotprojektet grundas på artikel 4 i förordning (EG) nr 1595/2004 som i sin tur hänvisar till artikel 15 i förordning (EG) nr 2792/1999. I den sistnämnda artikeln anges att medlemsstaterna får uppmuntra kortsiktiga åtgärder av kollektivt intresse som går utöver vad som ett privat företag normalt åtar sig. Det anges

vidare att detta genomförs genom deltagande av branschfolk eller av organisationer som handlar på producenternas vägnar och som bidrar till att målen för den gemensamma fiskeripolitiken uppnås

Berörd(a) sektor(er): Stödet avser fiskare verksamma inom havsfisket

Den beviljande myndighetens namn och adress:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Webbplats:

www.hetlnvloket.nl. För ytterligare information använder man sedan sökfunktionen

Övriga upplysningar:

Kontaktperson: Directie Visserij, Frans Vroegop

Stöd nr: XF 13/06

Förklaringar: Inom ramen för den övergångsprocess som Nederländerna inlett för trålarflottan i Nordsjön har ministern för jordbruk, natur och livsmedelskvalitet beslutat att starta ett antal pilotprojekt för "omsorgsfullare fiske". I de här pilotprojekten ska fiskarna under en period på högst 3 månader utföra vetenskapligt handledda experiment för att hitta energieffektiva, hållbarare och selektivare fiskemetoder. Inom pilotprojekten planeras inga bidrag för investeringar i material, t.ex. nät, redskap, motorer och/eller investeringar som direkt rör ett fartygs fiskeansträngning. Myndigheternas bidrag utgörs av ett garantibelopp som ges till de skeppare/ägare som deltar i pilotprojekten

Medlemsstat: Nederländerna

Namnet på stödordningen eller namnet på det företag som tar emot det enskilda stödet: Stödet ges till Nederlandse Vissersbond (nederländska fiskarförbundet) som är huvudansvarig för pilotprojektet "omsorgsfullare fiske/utriggning"

Rättslig grund: Artikel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

Stödordningens beräknade utgifter per år eller totalt belopp som beviljats företaget som enskilt stöd: Engångsbelopp på högst 150 000 EUR, varav en femtedel för teknisk/vetenskaplig handledning

Högsta tillåtna stödnivå: Det högsta stödbeloppet till samtliga deltagare i pilotprojekten plus kostnaderna för den vetenskapliga handledningen uppgår till 150 000 EUR, varav högst 30 000 EUR för den vetenskapliga handledningen

Datum för genomförande: Från den 14 augusti 2006

Stödordningens eller det enskilda stödets varaktighet: Pilotprojektet kommer att pågå till och med oktober 2006. Utbetalningen kommer troligen att ske under november och december 2006

Stödets syfte: De åtgärder som genomförs av fiskeriföretagen inom ramen för pilotprojektet "omsorgsfullare fiske/utriggering" har som mål att utforska fiskemetoder som hittills inte har använts inom det nederländska fisket. Det gäller experiment som kan leda till alternativ till det traditionella fisket med bomtrålar och eventuellt kan användas i större skala inom fiskerisektorn. Investeringsriskerna för företagen har hittills gjort att de inte har vågat investera i nya fiskemetoder. Men när nu myndigheterna inom ramen för övergångsprocessen för trålarflottan i Nordsjön, vars syfte är att skapa energieffektivare, hållbarare och selektivare fiskemetoder, under en kortare period är beredda att stödja fiskare som vill utföra tester, är dessa villiga att delta i pilotprojekten. I pilotprojektet ska en grupp av fyra fiskare som är anslutna till det nederländska fiskarförbundet under en begränsad tid (augusti– oktober 2006) utföra experiment med den i Nederländerna nya fiskemetoden "utriggering". Det rör sig om en fiskemetod som kan utgöra ett alternativ till bomtrålen. Fisket utförs med hjälp av s.k. "perfect"-trålbord, men i motsats till vanligt fiske med trålbord eller "twinrig", fäster man näten direkt på trålborden. Förutom kostnadsbesparingen är en minskning av fisk som kastas överbord en viktigt målsättning för pilotprojektet

Relevanta artiklar i förordning 1595/2004: Beviljandet av ett garantibelopp till projektdeltagarna grundar sig på artikel 4 i förordning 1595/2004 där det hänvisas till artikel 15 i FFU (Fonden för fiskets utveckling). I artikel 15 fastställs att medlemsstaterna får främja åtgärder av gemensamt intresse som går längre än vad som är normalt för privat företagande. Enligt FFU skall åtgärderna genomföras i samverkan med företagen eller av en organisation som företräder producenterna och som bidrar till att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken

Berörd(a) sektor(er): Stöd till fiskare inom havsfisket

Den beviljande myndighetens namn och adress:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Webbplats:

www.hetInvloket.nl. För ytterligare information använder man sedan sökfunktionen

Övriga upplysningar:

Kontaktperson: Frans Vroegop (Directie Visserij)

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget

Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar

(Text av betydelse för EES)

(2006/C 305/04)

Datum för antagande av beslutet	20.9.2006
Stöd nr	N 268/06
Medlemsstat	Spanien
Region	Cataluña
Benämning	Subvención para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador
Rättslig grund	Resolución CLT/247/2006, de 2 de febrero, por la que se convoca concurso público para la concesión de subvenciones para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador (DOGC 4571, de 13.2.2006)
Typ av stödåtgärd	Stödordning
Syfte	Främjande av kultur
Stödform	Bidrag
Budget	Beräknade utgifter per år (i miljoner i nationell valuta): 0,5 miljoner EUR; Totalt planerat stödbelopp 3,5 miljoner EUR
Stödnivå	18 %
Varaktighet	31 december 2010
Ekonomisk sektor	Rekreation, kultur och sport, Media
Den beviljande myndighetens namn och adress	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum för antagande av beslutet	20.9.2006
Stöd nr	N 269/06
Medlemsstat	Spanien
Region	Cataluña
Benämning	Subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión.
Rättslig grund	Resolución CLT/246/2006, de 2 de febrero, por la que se abre convocatoria para la concesión de subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión. (DOGC de 13.2.2006).
Typ av stödåtgärd	Stödordning
Syfte	Främjande av kultur
Stödform	Bidrag
Budget	Beräknade utgifter per år: 0,3 miljoner EUR; Totalt planerat stödbelopp 2 miljoner EUR

Stödnivå	17 %
Varaktighet	31 december 2010
Ekonomisk sektor	Rekreation, kultur och sport, Media
Den beviljande myndighetens namn och adress	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum för antagande av beslutet	4.7.2006
Stöd nr	N 281/06
Medlemsstat	Slovakien
Benämning	ALEF Film & Media group s.r.o.
Rättslig grund	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Typ av stödåtgärd	Individuellt stöd
Syfte	Främjande av kultur
Stödform	Bidrag
Budget	Beräknade utgifter per år (i miljoner i nationell valuta): 2,5 miljoner SKK; Totalt planerat stödbelopp 44,11 miljoner SKK
Stödnivå	6 %
Varaktighet	31 december 2006
Ekonomisk sektor	Rekreation, kultur och sport
Den beviljande myndighetens namn och adress	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum för antagande av beslutet	4.7.2006
Stöd nr	N 282/06
Medlemsstat	Slovakien
Benämning	TaO Productions s.r.o.

Rättslig grund	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Typ av stödåtgärd	Individuellt stöd
Syfte	Främjande av kultur
Stödform	Bidrag
Budget	Beräknade utgifter per år: 5 miljoner SKK; Totalt planerat stödbelopp 64 miljoner SKK
Stödnivå	8 %
Varaktighet	31 december 2006
Ekonomisk sektor	Rekreation, kultur och sport
Den beviljande myndighetens namn och adress	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum för antagande av beslutet	27.11.2002
Stöd nr	N 526/02
Medlemsstat	Italien
Region	Provincia autonoma di Trento
Benämning	Misure agevolative in favore degli impianti a fune per l'anno 2002
Rättslig grund	Deliberazione della giunta provinciale n. 1354 del 14 giugno 2002, concernente provvidenze per gli impianti a fune e le piste da sci
Typ av stödåtgärd	Stödordning
Syfte	Sektorutveckling
Stödform	Bidrag
Budget	Beräknade utgifter per år: 5 000 miljoner EUR; Totalt planerat stödbelopp 5 000 miljoner EUR
Stödnivå	40 %
Varaktighet	1 januari 2002-31 december 2002
Ekonomisk sektor	Rekreation, kultur och sport
Den beviljande myndighetens namn och adress	Provincia autonoma di Trento Piazza Dante 15, I-38100 Trento

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum för antagande av beslutet	21.1.2004
Stöd nr	N 567/03
Medlemsstat	Belgien
Benämning	Belgacom
Rättslig grund	Loi concernant la reprise par l'État belge des obligations de pension légales de la société anonyme de droit public Belgacom vis à vis de son personnel statutaire/Wetsontwerp houdende overname door de Belgische Staat van de wettelijke pensioenverplichtingen van de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom ten opzichte van haar statutair personeel
Typ av stödåtgärd	Stödordning
Stödnivå	Åtgärd som inte utgör stöd
Ekonomisk sektor	Post- och telekommunikationstjänster
Den beviljande myndighetens namn och adress	l'État belge

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum för antagande av beslutet	24.10.2006
Stöd nr	N 615/06
Medlemsstat	Slovakien
Benämning	Individuálna pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti D.N.A.
Rättslig grund	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Typ av stödåtgärd	Individuellt stöd
Syfte	Främjande av kultur
Stödform	Bidrag
Budget	Totalt planerat stödbelopp 7 miljoner SKK
Stödnivå	41 %
Varaktighet	31 december 2006
Ekonomisk sektor	Rekreation, kultur och sport, Media
Den beviljande myndighetens namn och adress	Ministerstvo kultúry SR, Nám. SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum för antagande av beslutet	24.10.2006
Stöd nr	N 618/06
Medlemsstat	Slovakien
Benämning	Individuálna pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti FÁMA s. r. o.
Rättslig grund	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Typ av stödåtgärd	Individuellt stöd
Syfte	Främjande av kultur
Stödform	Bidrag
Budget	Totalt planerat stödbelopp 5 miljoner SKK
Stödnivå	14 %
Varaktighet	31 december 2006
Ekonomisk sektor	Rekreation, kultur och sport, Media
Den beviljande myndighetens namn och adress	Ministerstvo kultúry SR Nám. SNP č. 33 SK-813 31 Bratislava

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum för antagande av beslutet	22.3.2006
Stöd nr	NN 84/04 et N 95/04
Medlemsstat	Frankrike
Benämning	Régimes d'aide au cinéma et à l'audiovisuel
Rättslig grund	Décret n° 99-130 du 24 février 1999; décret n° 98-35 du 14 janvier 1998, décret n° 95-110 du 2 février 1995; loi n° 85-695 du 11 juillet 1985
Typ av stödåtgärd	Stödordning
Syfte	Stödåtgärder inom filmsektorn och den audiovisuella sektorn
Stödform	Varierande
Budget	Beräknade utgifter per år: 550 miljoner EUR
Stödnivå	Varierande
Varaktighet	31 december 2011
Ekonomisk sektor	Rekreation, kultur och sport
Den beviljande myndighetens namn och adress	Varierande

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Kommissionens meddelande i enlighet med förfarandet i artikel 4.1 a i rådets förordning (EEG) nr 2408/92

Införande av allmän trafikplikt för regelbunden lufttrafik inom Italien

(Text av betydelse för EES)

(2006/C 305/05)

I enlighet med artikel 4.1 a i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23 juli 1992 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen, har Italiens regering, med beaktande av de beslut som fattades vid det möte som organiserades av regionen Sicilien, beslutat att införa allmän trafikplikt med avseende på regelbunden lufttrafik på nedanstående linjer.

1. Berörda linjer:

Pantelleria-Palermo t/r

Lampedusa-Palermo t/r

Lampedusa-Catania t/r

Lampedusa-Rom t/r

Pantelleria-Rom t/r

Enligt bilaga II till förordning (EEG) nr 2408/92 avses med destinationen Rom flygplatserna Roma-Fiumicino och Roma-Ciampino som båda ingår i Roms flygplatssystem.

1.1. I enlighet med artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 95/93 av den 18 januari 1993, i dess lydelse enligt förordning (EG) nr 793/2004, om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser, får de behöriga organen reservera vissa ankomst- och avgångstider för sådan trafik som avses i det här dokumentet.

1.2. De berörda linjerna utgör ett samlat paket som intresserade lufttrafikföretag skall anta i sin helhet.

1.3. För att de mål som satts upp för den allmänna trafikplikten skall kunna uppnås kontrollerar ENAC att de flygbolag som kommer att trafikera linjen har den struktur som krävs och att de uppfyller gällande minimikrav.

2. Den allmänna trafikplikten innebär följande:

2.1 Minsta turtäthet:

a. Pantelleria-Palermo t/r

Minsta turtäthet:

- Minst 1 avgång per dag i båda riktningarna, hela året, med flygplan med en kapacitet på 44 platser.
- Minst 1 avgång per dag i båda riktningarna, hela året, med flygplan med en kapacitet på 120 platser.
- Under perioden 1 maj-30 oktober skall det, förutom de två ovannämnda avgångarna per dag i båda riktningarna, erbjudas 3 avgångar i båda rikt-

ningarna per vecka, på fredagar, lördagar och söndagar, med flygplan med en kapacitet på 44 platser.

b. Lampedusa-Palermo t/r

Minsta turtäthet:

- Minst 1 avgång per dag i båda riktningarna, hela året, med flygplan med en kapacitet på 44 platser.
- Minst 1 avgång per dag i båda riktningarna, hela året, med flygplan med en kapacitet på 120 platser.
- Under perioden 1 maj-30 oktober skall det, förutom de två ovannämnda avgångarna per dag i båda riktningarna, erbjudas 3 avgångar i båda riktningarna per vecka, på fredagar, lördagar och söndagar, med flygplan med en kapacitet på 44 platser.

c. Lampedusa-Catania t/r

Minsta turtäthet:

- Under perioden 31 oktober-30 april minst 3 avgångar per vecka i båda riktningarna, med flygplan med en kapacitet på 44 platser.
- Under perioden 1 maj-30 oktober minst 1 avgång per dag i båda riktningarna, med flygplan med en kapacitet på 44 platser.

d. Lampedusa-Rom t/r

Minsta turtäthet:

- Under perioden 1 oktober-31 maj minst 2 avgångar per vecka i båda riktningarna, med flygplan med en kapacitet på 120 platser.

e. Pantelleria-Rom t/r

Minsta turtäthet:

- Under perioden 1 oktober-31 maj minst 1 avgång per vecka i båda riktningarna, med flygplan med en kapacitet på 120 platser.

Om det flygplan som normalt trafikerar den berörda linjen inte kan användas till följd av skada eller fel skall ett ersättningsplan finnas på plats inom fyra timmar.

Samtliga platser på varje flygplan måste erbjudas till försäljning enligt bestämmelserna för den allmänna trafikplikten.

2.2. Tidtabeller:

På linjen Pantelleria-Palermo skall det finnas minst följande avgångar:

- En avgång mellan kl. 08.00 och 10.00
- En avgång mellan kl. 15.00 och 17.00

På linjen Palermo-Pantelleria skall det finnas minst följande avgångar:

- En avgång mellan kl. 08.00 och 10.00
- En avgång mellan kl. 15.00 och 17.00

På linjen Lampedusa-Palermo skall det finnas minst följande avgångar:

- En avgång mellan kl. 07.00 och 10.00
- En avgång mellan kl. 18.00 och 21.00

På linjen Palermo-Lampedusa skall det finnas minst följande avgångar:

- En avgång mellan kl. 07.00 och 10.00
- En avgång mellan kl. 18.00 och 21.00

På linjerna Lampedusa-Catania t/r, Lampedusa-Rom t/r och Pantelleria-Rom t/r skall tidtabellerna anpassas till de nationella och internationella flyglinjer som mellanlandar i Catania och Rom.

2.3. Flygplanstyp och kapacitet:

Trafiken på linjerna Pantelleria-Palermo t/r och Lampedusa-Palermo t/r skall bedrivas med tvåmotoriga turbo-prop- eller turbojetplan utrustade med tryckkabin och med en passagerarkapacitet på minst 44 respektive minst 120 platser per flygning i enlighet med vad som föreskrivs i punkterna 2.1 a respektive 2.1 b.

På linjen Lampedusa-Catania t/r skall trafiken bedrivas med tvåmotoriga turboprop- eller turbojetplan utrustade med tryckkabin och med en kapacitet på minst 44 platser per flygning enligt vad som fastställs i punkt 2.1 c.

På linjerna Lampedusa-Rom och Pantelleria-Rom skall trafiken bedrivas med flygplan med en kapacitet på minst 120 platser per flygning i enlighet med vad som fastställs i punkterna 2.1 d och 2.1 e.

Om det av marknadsmässiga skäl skulle visa sig nödvändigt skall kapaciteten ökas genom att det införs ytterligare avgångar, dock utan någon extra ersättning och till samma biljettpriser som de som anges i punkt 2.4.

På de avgångar som anges ovan måste det finnas en reserv på tre platser för sjuktransporter o.d. eller för att tillfredsställa regeringsorganens behov. Av dessa 3 reservplatser får två platser bokas/säljas tidigast 24 timmar före avgången och en plats tidigast 12 timmar före avgången.

På flygningar med flygplan med minst 120 platser skall det finnas plats för transport av personer med rörelse-

hinder (WCHR, WCHS, WCHC), patienter på bår och kvarlevor, och om nödvändigt även för transport av gods.

Det lufttrafikföretag som accepterar att bedriva regelbunden lufttrafik på ovannämnda linjer skall vidta alla de åtgärder som krävs för att underlätta transporten av personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet på alla sina flygplan, förutom i de fall då det av säkerhetsskäl kan vara motiverat att neka ombordstigning.

2.4. Biljettpriser:

a) Biljettpriserna på de aktuella linjerna får högst uppgå till följande belopp:

Pantelleria-Palermo eller Palermo-Pantelleria:	29 EUR
Lampedusa-Palermo eller Palermo-Lampedusa:	31 EUR
Lampedusa-Catania eller Catania-Lampedusa:	31 EUR
Lampedusa-Rom eller Rom-Lampedusa:	60 EUR
Pantelleria-Rom eller Rom-Pantelleria:	60 EUR

Samtliga priser är exklusive moms och flygplatsskatter och avgifter. Ingen typ av påslag får förekomma.

Samtliga passagerare på dessa sträckor skall ha rätt till ovannämnda priser.

Det ska finnas ett system för försäljning och distribution av biljetter som är helt gratis och inte medför några ytterligare påslag för passagerarna.

b) De behöriga organen skall varje år göra en översyn av dessa maximipriser, på grundval av föregående års inflation enligt den italienska statistiska centralbyråns (ISTAT/FOI) konsumentprisindex. Ändringen skall meddelas samtliga trafikföretag som bedriver trafik på de berörda linjerna och delges EURpeiska gemenskapernas kommission för offentliggörande i *EURpeiska unionens officiella tidning*.

c) Om man under det första eller andra halvåret kan konstatera att den genomsnittliga EUR/dollarkursen eller bränslekostnaderna har ändrats med mer än 5 % skall biljettpriserna justeras i proportion till den registrerade ändringen av bränslekostnaderna, i förhållande till deras andel av trafikföretagets driftskostnader.

Eventuella ändringar av biljettpriserna genomförs varje halvår av transportministern i samråd med presidenten för regionen Sicilien. Om ökningen är högre än den angivna procentsatsen skall den tekniska kommittén inleda ett förfarande för att besluta om en justering, på begäran av de lufttrafikföretag som trafikerar de berörda flyglinjerna. Vid en minskning kan kommittén inleda förfarandet på eget initiativ. Under utredningen måste kommittén höra de företag som trafikerar de berörda flyglinjerna.

Eventuella prisändringar träder i kraft det efterföljande halvåret.

Ändringen skall meddelas samtliga trafikföretag som bedriver trafik på de berörda linjerna och delges Europeiska gemenskapernas kommission för offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2.5. Kontinuitet:

För att en oavbruten, regelbunden och punktlig trafik skall kunna garanteras måste det lufttrafikföretag som godtar den allmänna trafikplikten uppfylla följande krav:

- Trafiken på linjen skall garanteras under minst 12 månader i följd och trafikföretaget skall lämna minst sex månaders varsel vid inställande av driften.
- Trafikföretaget skall när det gäller förhållandet till kunderna iaktta principerna i stadgan om flygpassagerares rättigheter för att säkra efterlevnaden av gällande bestämmelser i nationell och internationell lagstiftning samt i EU-lagstiftningen.
- Trafikföretaget skall ställa en säkerhet för att garantera att trafiken bedrivs korrekt och utan avbrott. Säkerheten skall uppgå till 800 000 EUR och skall ställas i form av en försäkringsgaranti, till förmån för ENAC (det italienska luftfartsverket), som kan använda den till att säkra fullgörandet av den allmänna trafikplikten.
- Trafikföretaget skall utföra minst 98 % av det planerade antalet flygningar varje år, varvid, utom i fall av

force majeure, antalet flygningar som ställs in av skäl som direkt kan tillskrivas trafikföretaget inte får uppgå till mer än 2 %.

- Trafikföretaget skall betala tillsynsmyndigheten 3 000 EUR i böter för varje inställd flygning som överstiger taket på 2 %. De intäkter som erhålls på detta sätt skall anslås till finansieringen av åtgärder för att förbättra förbindelserna mellan Sicilien och fastlandet.
- Lufttrafikföretaget skall garantera att det endast förekommer förseningar med högst 30 minuter i förhållande till tidtabellen (punktlighetskoefficient).
- Lufttrafikföretaget skall förbinda sig att vid varje försening på mer än 30 minuter ge passagerarna ett tillgodohavande på 15 EUR som kan användas vid köp av en annan biljett.

Denna regel skall inte gälla för inställda flygningar och flygningar som försenas på grund av väderförhållanden, strejk eller andra händelser som lufttrafikföretaget inte råder över.

Påföljder enligt denna punkt kan kombineras med påföljder enligt lagdekret nr 69 av den 27 januari 2006 om påföljder för överträdelser av bestämmelserna i förordning (EG) nr 261/2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar.

Riktlinjer om användningen för det särskilda ändamålet "för industriell framställning" för tillämpningen av vissa gemenskapstullkvoter för fiskeprodukter med ursprung i Norge och Island

(Text av betydelse för EES)

(2006/C 305/06)

Genom rådets förordning (EG) nr 1920/2004 om ändring av förordning (EG) nr 992/95 om öppnande och förvaltning av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruks- och fiskeprodukter med ursprung i Norge och rådets förordning (EG) nr 1921/2004 om ändring av förordning (EG) nr 499/96 om öppnande och förvaltning av gemenskapstullkvoter för vissa fiskeprodukter och för levande hästar med ursprung på Island inrättas tullkvoter med löpnummer 09.0752, 09.0754, 09.0756, 09.0760, 09.0763, 09.0778 och 09.0792 för vissa fiskeprodukter avsedda "för industriell framställning". Förordningarna innehåller dock ingen definition av begreppet "för industriell framställning".

För att säkerställa en enhetlig tillämpning av dessa gemenskapstullkvoter har kommissionen, efter att ha hört Tullkodexkommittén, sektionen för tulltaxefrågor av ekonomisk art, utarbetat följande riktlinjer.

- 1) Vid tillämpningen av tullkvoter **med löpnummer 09.0752, 09.0754, 09.0760, 09.0763, 09.0778 och 09.0792**, gäller följande definition av begreppet *för industriell framställning*:

"Tullkvoterna är tillämpliga på produkter som är avsedda för någon typ av hantering, dock inte när de endast är avsedda för en eller flera av följande typer av hantering:

tvättning, rensning, befrielse från stjärtar och huvuden, skärning, provtagning, sortering, märkning, paketering, kylning, frysning, djupfrysning, upptining och åtskiljning. Däremot är tullkvoterna tillämpliga på produkter som är avsedda för följande typ av skärning: skärning till tärningar eller filéer, framställning av lappar, skärning av frysta block eller delning av frysta 'interfolierade' block av filéer.

Tullkvoterna skall inte tillämpas på produkter som är avsedda för någon typ av hantering som ger rätt till att omfattas av kvoten, när denna hantering äger rum på detaljhandels- eller restaurangnivå.

Tullmedgivandena inom ramen för tullkvoterna är endast tillämpliga för fisk som är avsedd som livsmedel."

- 2) Vid tillämpningen av tullkvot **med löpnummer 09.0756**, gäller följande definition av begreppet *för industriell framställning*:

"Tullkvoten är tillämplig på produkter som är avsedda för någon typ av hantering, dock inte när de endast är avsedda för en eller flera av följande typer av hantering: tvättning, rensning, befrielse från stjärtar och huvuden, skärning, provtagning, sortering, märkning, paketering, kylning, frysning, djupfrysning, upptining och åtskiljning.

Däremot är tullkvoten tillämplig på produkter som är avsedda för följande typ av skärning: skärning till tärningar eller filéer, skärning av frysta block eller delning av frysta 'interfolierade' block av filéer.

Tullkvoten skall inte tillämpas på produkter som är avsedda för någon typ av hantering som ger rätt till att omfattas av kvoten, när denna hantering äger rum på detaljhandels- eller restaurangnivå.

Tullmedgivanden inom ramen för tullkvoten är endast tillämplig för fisk som är avsedd som livsmedel."

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.4455 – Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel)****(Text av betydelse för EES)**

(2006/C 305/07)

Kommissionen beslutade den 29 november 2006 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004. Beslutet i sin helhet finns endast på tyska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas tillgängligt

- på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats ger olika möjligheter att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, även uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på EUR-Lex webbplats, under dokument nummer 32006M4455. EUR-Lex ger tillgång till gemenskapsrätten via Internet. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/COMP/M.4449 – KKR/SIF (Tarkett))****(Text av betydelse för EES)**

(2006/C 305/08)

Kommissionen beslutade den 7 december 2006 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004. Beslutet i sin helhet finns endast på engelska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas tillgängligt

- på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats ger olika möjligheter att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, även uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på EUR-Lex webbplats, under dokument nummer 32006M4449. EUR-Lex ger tillgång till gemenskapsrätten via Internet. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration
(Ärende COMP/M.4239 – Plastic Omnium/Inopart)

(Text av betydelse för EES)

(2006/C 305/09)

Kommissionen beslutade den 27 oktober 2006 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004. Beslutet i sin helhet finns endast på engelska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas tillgängligt

- på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats ger olika möjligheter att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, även uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
 - i elektronisk form på EUR-Lex webbplats, under dokument nummer 32006M4239. EUR-Lex ger tillgång till gemenskapsrätten via Internet. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

EFTA:s ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

Tillkännagivande från Eftas övervakningsmyndighet om samarbetet mellan Eftas övervakningsmyndighet och Eftastaternas domstolar vid tillämpningen av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet

(2006/C 305/10)

A. Detta tillkännagivande har utfärdats i enlighet med bestämmelserna i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat EES-avtalet) och avtalet mellan Eftastaterna om upprättandet av en övervakningsmyndighet och en domstol (nedan kallat övervakningsavtalet).

B. Europeiska kommissionen (nedan kallad kommissionen) har utfärdat ett tillkännagivande om samarbetet mellan kommissionen och EU-medlemsstaternas domstolar vid tillämpningen av artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget ⁽¹⁾. Denna icke-bindande rättsakt innehåller de principer och regler som kommissionen följer på konkurrensområdet. I rättsakten förklaras också på vilket sätt samarbetet mellan kommissionen och EU-medlemsstaternas domstolar planeras äga rum.

C. Eftas övervakningsmyndighet anser ovanstående rättsakt vara av betydelse för EES. I syfte att upprätthålla lika konkurrensvillkor och säkerställa en enhetlig tillämpning av EES-avtalets konkurrensbestämmelser i hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) antar Eftas övervakningsmyndighet föreliggande tillkännagivande i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 5.2 b i övervakningsavtalet.

D. Syftet med tillkännagivandet är särskilt att redogöra för hur Eftas övervakningsmyndighet avser att samarbeta med Eftastaternas domstolar ⁽²⁾ vid tillämpningen av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet i enskilda ärenden ⁽³⁾. Hänsyn skall alltid tas till de nationella domstolarnas oberoende ställning.

I. TILLKÄNNAGIVANDETS TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

1. Detta tillkännagivande gäller samarbetet mellan Eftas övervakningsmyndighet och Eftastaternas domstolar när de sistnämnda tillämpar artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet. I detta tillkännagivande menas med "Eftastaternas domstolar" (nedan kallade nationella domstolar) de domstolar inom en

⁽¹⁾ EUT C 101, 27.4.2004, s. 54.

⁽²⁾ I detta tillkännagivande innebär varje hänvisning till Eftastaterna de stater för vilka EES-avtalet har trätt i kraft.

⁽³⁾ Befogenheterna att handlägga enskilda ärenden som omfattas av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet är fördelade mellan Eftas övervakningsmyndighet och kommissionen i enlighet med reglerna i artikel 56 i EES-avtalet. Endast en myndighet är behörig att behandla ett ärende.

Eftastat som kan tillämpa artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet och som enligt artikel 34 i övervakningsavtalet får begära rådgivande yttranden från Eftas domstol om tolkningen av EES-avtalet och övervakningsavtalet. ⁽⁴⁾

2. Nationella domstolar kan ha att tillämpa artiklarna 53 eller 54 i EES-avtalet i mål mellan enskilda, till exempel i avtalsrättsliga mål eller skadeståndsmål. De kan också komma att ansvara för verkställighet eller fungera som överprövningsinstans. En nationell domstol kan komma att utses som konkurrensmyndighet i en Eftastat (nedan kallad nationell konkurrensmyndighet) i enlighet med artikel 40.1 i kapitel II i protokoll 4 till övervakningsavtalet (nedan kallat kapitel II) om genomförandet av de konkurrensregler som anges i artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet ⁽⁵⁾. I sådana fall omfattas samarbetet mellan nationella domstolar och Eftas övervakningsmyndighet inte bara av det här tillkännagivandet, utan också av tillkännagivandet om samarbete inom Eftas nätverk av konkurrensmyndigheter ⁽⁶⁾.

II. NATIONELLA DOMSTOLARS TILLÄMPNING AV EES KONKURRENSREGLER

A. NATIONELLA DOMSTOLARS BEHÖRIGHET ATT TILLÄMPA EES KONKURRENSREGLER

I den utsträckning som nationella domstolar är behöriga att handlägga ett mål ⁽⁷⁾, är de också behöriga att tillämpa artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet ⁽⁸⁾. Artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet är av tvingande beskaffenhet och är av väsentlig betydelse för fullgörandet av EES-avtalets målsättningar, där en av målsättningarna är att säkerställa införandet av ett system som garanterar att konkurrensen inte snedvrids och att konkurrensreglerna respekteras ⁽⁹⁾.

3. EG-domstolen har fastställt att i de fall där nationella domstolar enligt inhemsk lag på eget initiativ måste ta upp rättsfrågor som grundas på inhemska tvingande rättsregler, som inte återopats av parterna, skall en sådan skyldighet också gälla när det handlar om bindande gemenskapsregler, exempelvis vad gäller konkurrensreglerna. Det samma gäller om inhemsk lag ger nationella domstolar

⁽⁴⁾ Vad gäller kriterierna för att avgöra vilka organ som kan anses som sådana domstolar som avses i artikel 34 i övervakningsavtalet, se t.ex. Efta-domstolens dom i mål E-1/94 Ravintoloitsijain Liiton Kustannus Oy Restamark, Efta-domstolens rapport [1994-1995], s. 15, och EG-domstolens dom i mål C-516/99 Schmid [2002] REG 2002, s. I-4573, punkt 34: "För att bedöma om det hänskjutande organet är en domstol (...) skall EG-domstolen, enligt fast rättspraxis, beakta ett antal omständigheter, nämligen om organet är upprättat enligt lag, om det är av stadigvarande karaktär, om dess jurisdiktion är av tvingande art, om förfarandet är kontradiktoriskt, om organet tillämpar rättsregler samt om det har en oberoende ställning". I den mån bestämmelserna i detta avtal i sak är identiska med motsvarande bestämmelser i fördraget om upprättande av Europeiska ekonomiska gemenskapen och fördraget om upprättande av Europeiska kol- och stål gemenskapen samt rättsakter som antagits med tillämpning av dessa båda fördrag, skall de enligt artikel 6 i EES-avtalet vid genomförande och tillämpning tolkas i enlighet med tillämpliga domar av Europeiska gemenskapernas domstol som meddelats före undertecknandet av EES-avtalet, utan att det påverkar en framtida utveckling av rättspraxis. Vad gäller tillämpliga domar som avkunnats efter EES-avtalets undertecknande följer det av artikel 3.2 i övervakningsavtalet att Eftas övervakningsmyndighet och Eftadomstolen i tillbörlig grad skall beakta de principer som fastställs i dessa.

⁽⁵⁾ Till följd av avtalet om ändring av protokoll 4 till Eftastaternas avtal om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol av den 24 september 2004, som trädde i kraft den 19 maj 2005, kommer kapitel II i protokoll 4 till övervakningsavtalet i stor utsträckning att spegla rådets förordning (EG) nr 1/2003 (EUT L 1, 4.1.2003, s. 1) inom Eftapelaren.

⁽⁶⁾ Tillkännagivandet från Eftas övervakningsmyndighet om samarbetet inom Eftas nätverk av konkurrensmyndigheter har ännu inte offentliggjorts.

⁽⁷⁾ En nationell domstols behörighet avgörs enligt nationella, relevanta europeiska och internationella behörighetsregler.

⁽⁸⁾ Se artikel 6 i kapitel II.

⁽⁹⁾ Se artikel 1.2 e i EES-avtalet, enligt vilken införandet av ett system som säkerställer att konkurrensen inte snedvrids och att konkurrensreglerna respekteras är en förutsättning för att fullgöra EES-avtalets målsättningar, mål E-8/00 Landsorganisasjonen i Norge med Norsk Kommuneforbund, Eftadomstolens rapport [2002], s. 114, punkt 40.

befogenhet att på eget initiativ tillämpa bindande rättsregler: en nationell domstol måste tillämpa konkurrensreglerna, även när den part som har intresse av att dessa regler tillämpas inte har åberopat dem, när inhemsk lag ger den en sådan möjlighet. Gemenskapslagstiftningen kräver dock inte att de nationella domstolarna på eget initiativ tar upp en fråga om överträdelse av gemenskapslagstiftningens bestämmelser, om en granskning av den frågan skulle tvinga dem att lämna den passiva roll som tilldelats dem genom att gå utöver tvistefrågans räckvidd, så som parterna själva definierat den, och stödja sig på andra sakförhållanden och omständigheter än de som den part som har intresse av att dessa bestämmelser tillämpas grundar sin talan på⁽¹⁰⁾. Eftas övervakningsmyndighet anser att Eftastaternas nationella domstolar har en liknande skyldighet när sådana EES-regler har införts⁽¹¹⁾.

4. Nationella domstolar kan komma att tillämpa artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet i förvaltnings-, tviste- eller brottmål, beroende på vilka uppgifter domstolarna har enligt nationella rättsregler⁽¹²⁾. Särskilt i sådana fall som gäller skyddet av fysiska eller juridiska personers individuella rättigheter spelar de nationella domstolarna en viktig roll för efterlevnaden av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet. Denna roll skiljer sig från Eftas övervakningsmyndighets och de nationella konkurrensmyndigheternas uppgift att tillvarata allmänintresset⁽¹³⁾. Nationella domstolar kan ge praktisk verkan åt artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet genom att förklara ett avtal ogiltigt eller utdöma skadestånd.
5. Nationella domstolar får tillämpa artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet utan att samtidigt behöva tillämpa nationell konkurrenslagstiftning. Om nationella domstolar tillämpar den nationella konkurrensrätten på sådana avtal, beslut av företagssammanslutningar eller samordnade förfaranden som kan påverka handeln mellan avtalsparter till EES-avtalet på det sätt som avses i artikel 53.1 i EES-avtalet⁽¹⁴⁾, eller på missbruk som är förbjudet enligt artikel 54 i EES-avtalet, måste de emellertid även tillämpa EES konkurrensregler på sådana avtal, beslut eller förfaranden⁽¹⁵⁾.
6. Kapitel II ger inte bara nationella domstolar rätt att tillämpa EES konkurrensrätt. Den parallella tillämpningen av nationell konkurrensrätt på avtal, beslut av företagssammanslutningar och samordnade förfaranden som påverkar handeln mellan avtalsparter i EES-avtalet får inte leda till en annan utgång än den som EES konkurrensrätt leder till. Enligt artikel 3.2 i kapitel II kan avtal, beslut och samordnade förfaranden som inte innebär överträdelse av artikel 53.1 i EES-avtalet eller som uppfyller villkoren för undantag i artikel 53.3 i EES-avtalet inte förbjudas enligt nationell konkurrensrätt⁽¹⁶⁾. Å andra sidan skall eventuella konflikter som kan uppstå när nationell rätt och EES-rätt tillämpas samtidigt lösas så att

⁽¹⁰⁾ EG-domstolens dom av den 14 december 1995 i förenade målen C-430/93 och C-431/93, Jeroen van Schijndel och Johannes Nicolaas Cornelis van Veen mot Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten, REG 1995, s. I-4705, punkterna 13–15 och 22.

⁽¹¹⁾ Situationen är annorlunda när det gäller EES-regler som inte genomförts. Det framgår i artikel 7 och protokoll 35 till EES-avtalet att EES-lagstiftningen inte medför en överföring av lagstiftningsbefogenheter. Enligt protokoll 35 till EES-avtalet förbinder sig Eftastaterna för fall när det kan uppstå konflikter mellan genomförda EES-regler och andra författningsbestämmelser, att vid behov införa en författningsbestämmelse som innebär att EES-reglerna skall ha företräde i dessa fall. Därför kräver inte EES-lagstiftningen att enskilda och ekonomiska operatörer direkt skall kunna förlita sig på icke-genomförda EES-regler i nationella domstolar. Samtidigt ingår dock i EES-avtalets övergripande målsättning att införa en dynamisk och homogen marknad att betona rättsligt försvar och efterlevnad av enskildas rätt, samt effektivitetsprincipen i offentlig folkrätt, att den nationella domstolen skall beakta varje relevant inslag i EES-lagstiftningen, vare sig den genomförts eller ej, när den tolkar nationell lagstiftning, mål E-4/01 Karl K. Karlsson, Eftadomstolens rapport [2002], s. 240, punkt 28.

⁽¹²⁾ Enligt den sista meningen i skäl nr 8 i förordning (EG) nr 1/2003 tillämpas förordningen inte på nationella lagar genom vilka fysiska personer åläggs brottspåföljder, utom i den mån som sådana påföljder utgör det medel varmed konkurrensregler tillämpliga på företag verkställs. På samma sätt anser Eftas övervakningsmyndighet att kapitel II inte tillämpas på nationell lagstiftning i Eftastater där fysiska personer åläggs brottspåföljder, utom i den mån sådana påföljder utgör medel varmed konkurrensregler tillämpliga på företag verkställs.

⁽¹³⁾ Förstainstansrättens dom av den 18 september 1992 i mål T-24/90, Automec Srl mot kommissionen, REG. 1992, s. II-2223, punkt 85 (svensk specialutgåva, volym XIII, s. II-61).

⁽¹⁴⁾ För en närmare redogörelse för begreppet påverkan på handeln, se tillkännagivandet i detta ämne (har ännu inte offentliggjorts i EUT).

⁽¹⁵⁾ Artikel 3.1 i kapitel II.

⁽¹⁶⁾ Se också tillkännagivandet om tillämpningen av artikel 53.3 i EES-avtalet (har ännu inte offentliggjorts i EUT).

EES-rätten har företräde. Avtal, beslut eller samordnade förfaranden som strider mot artikel 53.1 och som inte uppfyller villkoren i artikel 53.3 i EES-avtalet kan därmed inte upprätthållas enligt nationell rätt ⁽¹⁷⁾. Vad gäller den parallella tillämpningen av nationell konkurrensrätt och artikel 54 i EES-avtalet i fall av ensidigt agerande, innehåller artikel 3 i kapitel II inte något liknande krav på likformig tillämpning. Vid motstridiga bestämmelser bör dock de nationella domstolarna åläggas en skyldighet att inte tillämpa nationell lagstiftning som strider mot en genomförd EES-regel, oavsett om den nationella lagen antogs före eller efter EES-regeln ⁽¹⁸⁾.

7. Utöver tillämpningen av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet har de nationella domstolarna också befogenhet att tillämpa rättsakter som genomförts i EES-avtalet, Eftadomstolens domar och beslut från Eftas övervakningsmyndighet. Nationella domstolar kan därmed ha att verkställa övervakningsmyndighetens beslut ⁽¹⁹⁾ eller rättsakter som införts i EES-avtalet om tillämpning av artikel 53.3 i EES-avtalet på vissa grupper av avtal, beslut eller samordnade förfaranden, tillika med kommissionsbeslut. När de nationella domstolarna tillämpar dessa EES-konkurrensregler agerar de inom ramen för EES-rättens ramar och bör därmed också ta hänsyn till de allmänna principerna i EES-lagstiftningen ⁽²⁰⁾.
8. Nationella domstolars tillämpning av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet bygger ofta på komplicerade ekonomiska och juridiska bedömningar ⁽²¹⁾. Vid tillämpning av EES-konkurrensregler skall de nationella domstolarna följa fastställda principer i EES-lagstiftningen ⁽²²⁾ och rättsakter som införts i EES-avtalet om tillämpning av artikel 53.3 i EES-avtalet på vissa grupper av avtal, beslut eller samordnade förfaranden ⁽²³⁾. Dessutom är Eftas övervakningsmyndighets tillämpning av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet i ett enskilt ärende bindande för en nationell domstol som har att tillämpa EES konkurrensregler i samma ärende samtidigt som eller efter övervakningsmyndigheten ⁽²⁴⁾. På motsvarande sätt krävs att de nationella domstolarna respekterar kommissionens tillämpning av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet i ett enskilt ärende när de tillämpar EES konkurrensregler i samma ärende samtidigt som eller efter kommissionen. Slutligen kan de nationella domstolarna, utan att det påverkar Eftadomstolens eller gemenskapens domstolarnas slutliga tolkning av EES-avtalet, hitta riktlinjer i övervakningsmyndighetens eller kommissionens beslut och rättsakter som införts i EES-avtalet som innehåller inslag som motsvarar det mål de håller på att behandla, samt i övervakningsmyndighetens tillkännagivanden och riktlinjer om tillämpningen av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet ⁽²⁵⁾.

B. PROCESSUELLA FRÅGOR I SAMBAND MED NATIONELLA DOMSTOLARS TILLÄMPNING AV EES KONKURRENS-REGLER

9. De processuella förutsättningarna för nationella domstolars tillämpning av EES konkurrensregler och de påföljder de kan utdöma vid överträdelse är i stor utsträckning reglerade i nationell rätt. I viss mån styr emellertid EES-rätten också de villkor under vilka EES konkurrensregler verkställs. Övervakningsavtalet ger de nationella domstolarna möjlighet att använda vissa instrument, t.ex. att begära att Eftas övervakningsmyndighet yttrar sig i frågor om tillämpningen av EES konkurrensregler ⁽²⁶⁾. De kan också

⁽¹⁷⁾ Se mål E-1/194 Restamark, fotnot 4 ovan och EG-domstolens dom av den 13 februari 1969 i mål 14/68, Walt Wilhelm m.fl. mot Bundeskartellamt, REG. 1969, s. 1 (svensk specialutgåva, volym I, s. 379) och EG-domstolens dom av den 10 juli 1980 i förenade målen 253/78 och 1-3/79, Procureur de la République m.fl. mot Bruno Giry och Guerlain SA m.fl., REG. 1980, s. 2327, punkterna 15-17 (ej översatt till svenska).

⁽¹⁸⁾ Se Eftadomstolens dom i mål E-1/94 Restamark, fotnot 4 ovan och EG-domstolens dom den 9 september 2003 i mål C-198/01 Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF) mot Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, REG 2003, s. I-08055, punkt 49. Se också fotnot 11 ovan.

⁽¹⁹⁾ En nationell domstol kan t.ex. få i uppdrag att verkställa ett beslut från Eftas övervakningsmyndighet enligt artiklarna 7-10, 23 och 24 i kapitel II.

⁽²⁰⁾ Se t.ex. EG-domstolens dom av den 13 juli 1989 i mål 5/88, Hubert Wachauf mot Bundesamt für Ernährung und Forstwirtschaft, REG. 1989, s. 2609, punkt 19 (ej översatt till svenska).

⁽²¹⁾ EG-domstolens dom av den 21 januari 1999 i förenade målen C-215/96 och C-216/96, Carlo Bagnasco m.fl. mot Banca Popolare di Novara soc. coop. arl. (BNP) och Cassa di Risparmio di Genova e Imperia SpA (Carige), REG 1999, s. I-135, punkt 50.

⁽²²⁾ Se fotnot 4 i det här tillkännagivandet.

⁽²³⁾ Se EG-domstolens dom den 3 februari 1976 i mål 63/75, SA Fonderies Roubaix Watrelos mot Société nouvelle des Fonderies A. Roux och Société des Fonderies JOT, REG 1976 s. 111, punkterna 9-11 och EG-domstolens dom den 28 februari 1991 i mål C-234/89, Stergios Delimitis mot Henninger Bräu AG, REG 1991 s. I-935, punkt 46.

⁽²⁴⁾ Se punkterna 11-14 nedan om nationella domstolars och övervakningsmyndighetens samtidiga eller efterföljande tillämpning av EES konkurrensregler.

⁽²⁵⁾ EG-domstolens dom av den 11 april 1989 i mål 66/86, Ahmed Saeed Flugreisen och Silver Line Reisebüro GmbH mot Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs e.V., REG. 1989, s. 803 (svensk specialutgåva, volym X, s. 9) och EG-domstolens dom av den 28 februari 1991 i mål C-234/89, Delimitis, REG. 1991, s. I-935, punkt 50 (svensk specialutgåva, volym XI, s. I-65). En förteckning över Eftas övervakningsmyndighets riktlinjer och tillkännagivanden på konkurrensområdet, samt rättsakter som införts i EES-avtalet om tillämpning av artikel 53.3 i EES-avtalet på vissa grupper av avtal, beslut eller samordnade förfaranden bifogas det här tillkännagivandet.

⁽²⁶⁾ Om möjligheten för nationella domstolar att begära yttrande från Eftas övervakningsmyndighet, se vidare punkterna 27-30.

skapa regler som har bindande verkan på mål inför nationell domstol, t.ex. tillåta övervakningsmyndigheten och nationella konkurrensmyndigheter att inkomma med skriftliga utlåtanden⁽²⁷⁾. Dessa EES-rättsbestämmelser har företräde framför nationella bestämmelser⁽²⁸⁾.

10. I avsaknad av EES-rättsbestämmelser om processuella frågor och påföljder kopplade till tillämpningen av EES konkurrensregler skall nationella domstolar tillämpa inhemska processrätt och – i den mån de är behöriga – utdöma påföljder enligt nationell rätt. Tillämpningen av dessa nationella bestämmelser måste emellertid vara förenlig med allmänna EES-rättsliga principer. I detta sammanhang kan det vara lämpligt att erinra om Eftadomstolens och EG-domstolens praxis:
- (a) Nationell rätt måste föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande påföljder för överträdelse av EES-rätten⁽²⁹⁾.
 - (b) Om en överträdelse av EES-rätten skadar en enskild, måste denna, på vissa villkor, kunna begära skadestånd vid nationell domstol⁽³⁰⁾.
 - (c) De förfarande- och påföljdsregler som nationella domstolar använder sig av vid tillämpningen av EES-rätten
 - får inte göra verkställigheten orimligt svår eller i praktiken omöjlig (effektivitetsprincipen)⁽³¹⁾ och
 - får inte vara mindre förmånliga än de regler som tillämpas vid verkställigheten av motsvarande nationella regler (likvärdighetsprincipen)⁽³²⁾.

Enligt principen att genomförda EES-regler skall ha företräde framför nationell lagstiftning⁽³³⁾, får inte en nationell domstol tillämpa nationella regler som strider mot dessa principer.

C. EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETS OCH NATIONELLA DOMSTOLARS SAMTIDIGA ELLER EFTERFÖLJANDE TILLÄMPNING AV EES KONKURRENSREGLER

11. En nationell domstol kan komma att tillämpa EES konkurrensrätt på ett avtal, beslut, samordnat förfarande eller ensidigt agerande som påverkar handeln mellan avtalsparter samtidigt som⁽³⁴⁾ eller efter⁽³⁵⁾ Eftas övervakningsmyndighet. I följande punkter beskrivs vissa av de förpliktelser som nationella domstolar skall iakttä i sådana fall.

⁽²⁷⁾ Om skriftliga utlåtanden, se punkterna 31-35 i detta tillkännagivande.

⁽²⁸⁾ Se punkt 3 i detta tillkännagivande och fotnot 11.

⁽²⁹⁾ EG-domstolens dom av den 21 september 1989 i mål 68/88, kommissionen mot Grekland, REG. 1989, s. 2965, punkterna 23-25 (svensk specialutgåva, volym X, s. 153).

⁽³⁰⁾ Om skadeståndsansvar för en Eftastat och om villkoren för sådant skadeståndsansvar, se Eftadomstolens rapport [1995], s. 95, punkt 66 och mål E-4/01 Karl K. Karlsson hf, fotnot 11 ovan. Om företags skadeståndsansvar vid överträdelse av EES-rätten, se EG-domstolens dom av den 20 september 2001 i mål 453/99, Courage Ltd mot Bernard Crehan och Bernard Crehan mot Courage Ltd m.fl., REG 2001, s. I-6297, punkterna 26 och 27. Om skadeståndsansvar för en medlemsstat eller för en myndighet som härleder sina befogenheter från staten och om villkoren för statligt skadeståndsansvar, se EG-domstolens dom av den 19 november 1991 i förenade målen C-6/90 och C-9/90, Andrea Francovich och Danila Bonifaci m.fl. mot Italien, REG 1991, s. I-5357, punkterna 33-36 (svensk specialutgåva, volym XI, s. 435), EG-domstolens dom av den 2 augusti 1993 i mål C-271/91, Helen Marshall mot Southampton och South-West Hampshire Area Health Authority, REG 1993, s. I-4367, punkterna 30, 34 och 35 (svensk specialutgåva, volym XIV, s. I-315), EG-domstolens dom av den 5 mars 1996 i förenade målen C-46/93 och C-48/93, Brasserie du Pêcheur SA mot Tyskland och The Queen mot Secretary of State for Transport, ex parte Factorframe Ltd m.fl., REG 1996, s. I-1029, EG-domstolens dom av den 26 mars 1996 i mål C-392/93, The Queen mot H.M. Treasury, ex parte British Telecommunications plc., REG 1996, s. I-1631, punkterna 39-46, och EG-domstolens dom av den 8 oktober 1996 i förenade målen C-178/94, C-179/94, C-188/94, C-189/94 och C-190/94, Erich Dillenkofer, Christian Erdmann, Hans-Jürgen Schulte, Anke Heuer, Werner, Ursula och Trosten Knor mot Tyskland, REG 1996, s. I-4845, punkterna 22-26 och 72.

⁽³¹⁾ Se Eftadomstolens dom i mål E-4/01 Karl K. Karlsson hf., fotnot 11 ovan, punkt 33, EG-domstolens dom av den 16 december 1976 i mål 33/76 Rewe, REG 1976, s. 1989, punkt 5 (svensk specialutgåva, volym III, s. 261), EG-domstolens dom av den 16 december i mål 45/76 Comet BV mot Produktschap voor Siegewassen, REG 1976, s. 2043, punkt 12 (ej översatt till svenska) och EG-domstolens dom av den 10 april 1984 i mål 79/83, Dorit Harz mot Deutsche Tradax GmbH, REG 1984, s. 1921, punkterna 18 och 23 (ej översatt till svenska).

⁽³²⁾ Se Eftadomstolens dom i mål E-4/01 Karl K. Karlsson hf., fotnot 11 ovan, punkt 33, EG-domstolens dom av den 16 december 1976 i mål 33/76 Rewe, REG 1976, s. 1989, punkt 5 (svensk specialutgåva, volym III, s. 261), EG-domstolens dom av den 16 december i mål 158/80 Comet BV mot Produktschap voor Siegewassen, REG 1981, s. 1805, punkt 44, EG-domstolens dom av den 9 november 1983 i mål 199/82 Amministrazione delle finanze dello Stato mot SpA San Giorgio, REG 1983 s. 3593, punkt 12 och EG-domstolens dom av den 15 september 1998, Edilizia Industriale Siderurgica Srl (Edis) mot Ministero delle Finanze, REG 1998, s. I-4951, punkterna 36 och 37.

⁽³³⁾ Se punkt 6 och fotnot 11 ovan.

⁽³⁴⁾ Artikel 11.6 jämförd med artikel 40.3 och 40.4 i kapitel II är till hinder för att artiklarna 53 eller 54 i EG-fördraget tillämpas samtidigt av Eftas övervakningsmyndighet och en nationell domstol när den nationella domstolen har utsetts till nationell konkurrensmyndighet.

⁽³⁵⁾ När de nationella domstolarna utövar sina befogenheter enligt artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet skall de dessutom ta hänsyn till kommissionens befogenheter för att undvika beslut som står i strid med de beslut som kommissionen fattat eller som den planerar att fatta, mål C-234/89, Delimitis [1991] ECR I-935, 47.

12. Om den nationella domstolen kommer fram till ett avgörande före Eftas övervakningsmyndighet, måste den undvika att fatta ett beslut som skulle kunna stå i strid med ett beslut som övervakningsmyndigheten överväger att fatta ⁽³⁶⁾. Därför finns det en möjlighet för den nationella domstolen att fråga övervakningsmyndigheten om den har inlett ett förfarande om samma avtal, beslut eller samordnade förfarande ⁽³⁷⁾ och i så fall hur förfarandet framskrider och sannolikheten för ett beslut i ärendet ⁽³⁸⁾. Den nationella domstolen kan också, om den anser det nödvändigt av rättssäkerhetsskäl, välja att vilandeförklara målet till dess att övervakningsmyndigheten har fattat ett beslut ⁽³⁹⁾. Övervakningsmyndigheten kommer å sin sida att försöka prioritera ärenden i vilka den har beslutat att inleda ett sådant förfarande som avses i artikel 2.1 i kapitel III i övervakningsavtalet (nedan kallat kapitel III) och som har vilandeförklarats i nationell domstol, i synnerhet när de är avgörande för utgången i ett tvistemål. Om den nationella domstolen saknar skälig anledning att tveka om övervakningsmyndighetens beslut eller om den redan har avgjort ett liknande fall får den nationella domstolen avgöra målet i överensstämmelse med det planerade eller tidigare beslutet utan att behöva begära ovannämnda upplysningar från övervakningsmyndigheten eller avvakta dess beslut.
13. Om Eftas övervakningsmyndighet däremot fattar ett beslut i ett visst ärende före den nationella domstolen, får den nationella domstolen senare inte fatta ett beslut som strider mot övervakningsmyndighetens. Den bindande karaktären hos övervakningsmyndighetens beslut gäller naturligtvis med förbehåll för Efta-domstolens tolkning av EES-rätten. Om den nationella domstolen tvivlar på att kommissionens beslut är lagenligt, är den ändå bunden av det beslutet såvida inte Efta-domstolen beslutar annat ⁽⁴⁰⁾. Om en nationell domstol alltså tänker fatta ett beslut som strider mot övervakningsmyndighetens beslut måste den föra frågan vidare till Efta-domstolen för förhandsavgörande (artikel 34 i övervakningsavtalet). Efta-domstolen avgör därefter om övervakningsmyndighetens beslut är förenligt med EES-rätten. Om övervakningsmyndighetens beslut överklagas till Efta-domstolen i enlighet med artikel 36 i övervakningsavtalet och utgången i målet vid den nationella domstolen beror på huruvida övervakningsmyndighetens beslut är giltigt eller inte, bör den nationella domstolen vilandeförklara målet till dess att Efta-domstolen har meddelat slutlig dom i målet om ogiltigförklaring såvida inte domstolen anser att omständigheterna i målet gör det befogat att begära ett förhandsavgörande från Efta-domstolen angående giltigheten av övervakningsmyndighetens beslut (artikel 34 i övervakningsavtalet) ⁽⁴¹⁾.
14. När en nationell domstol vilandeförklarar ett mål, till exempel i avvaktan på övervakningsmyndighetens beslut (se ovan punkt 12) eller i väntan på slutlig dom från Efta-domstolen i ett mål om ogiltighet eller ett förhandsavgörande (se ovan punkt 13), skall den avgöra huruvida det krävs interimistiska åtgärder för att skydda parternas intressen ⁽⁴²⁾.

III. SAMARBETET MELLAN EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET OCH NATIONELLA DOMSTOLAR

15. Utöver bestämmelsen om samarbete mellan nationella domstolar och Efta-domstolen i artikel 34 i övervakningsavtalet innehåller EES-avtalet och övervakningsavtalet inga uttryckliga bestämmelser om samarbete mellan nationella domstolar och Eftas övervakningsmyndighet. Artikel 3 i EES-avtalet, som utformats efter och i stor utsträckning är identisk med artikel 10 i EG-fördraget, ålägger dock de avtalsutövande parterna att vidta alla lämpliga åtgärder för att underlätta uppfyllandet av de skyldigheter som följer av EES-avtalet. Gemenskapsdomstolarna har fastställt att artikel 10 i EG-fördraget ålägger

⁽³⁶⁾ Artikel 16.1 i kapitel II.

⁽³⁷⁾ Övervakningsmyndigheten offentliggör beslutet om att inleda ett förfarande i syfte att fatta ett beslut i enlighet med artikel 7-10 i kapitel II (se artikel 2.2 i kapitel III). Enligt EG-domstolen är inledande av förfarandet en officiell åtgärd från kommissionen, som därigenom ger tillkänna sin avsikt att fatta beslut (EG-domstolens dom av den 6 februari 1973 i mål 48/72, SA Brasserie de Haecht mot Wilkin-Janssen, REG. 1973, s. 77, punkt 16; svensk specialutgåva, volym II, s. 67).

⁽³⁸⁾ EG-domstolens dom av den 28 februari 1991 i mål C-234/89, Delimitis, REG. 1991, s. I-935, punkt 53 (svensk specialutgåva, volym XI, s. I-65) och EG-domstolens dom av den 12 december 1995 i förenade målen C-319/93, C-40/94 och C-224/94, Dijkstra, REG. 1995, s. I-4471, punkt 34.

⁽³⁹⁾ Se artikel 16.1 i kapitel II samt EG-domstolens dom av den 28 februari 1991 i mål C-234/89, Delimitis, REG. 1991, s. I-935, punkt 47 (svensk specialutgåva, volym XI, s. I-65) och EG-domstolens dom av den 14 december 2000 i mål C-344/98, Masterfoods Ltd mot HB Ice Cream Ltd, REG. 2000, s. I-11369, punkt 51.

⁽⁴⁰⁾ EG-domstolens dom av den 22 oktober 1987 i mål 314/85, Foto-Frost mot Hauptzollamt Lübeck-Ost, REG. 1987, s. 4199, punkterna 12–20 (svensk specialutgåva, volym IX, s. 233).

⁽⁴¹⁾ Se artikel 16.1 i kapitel II och EG-domstolens dom av den 14 december 2000 i mål C-344/98, Masterfoods, REG. 2000, s. I-11369, punkterna 52–59.

⁽⁴²⁾ EG-domstolens dom av den 14 december 2000 i mål C-344/98, Masterfoods, REG. 2000, s. I-11369, punkt 58.

EU-institutionerna och medlemsstaterna ömsesidiga förpliktelser om ett lojalt samarbete i syfte att uppfylla EG-fördragets målsättningar. Artikel 10 i EG-fördraget innebär således att kommissionen måste bistå nationella domstolar i deras tillämpning av EG-rätten⁽⁴³⁾. Övervakningsmyndigheten anser att den ålagts en motsvarande förpliktelse om lojalt samarbete med de nationella domstolarna i Eftastaterna i enlighet med artikel 3 i EES-avtalet och artikel 2 i övervakningsavtalet. På motsvarande sätt kan nationella domstolar vara skyldiga att bistå övervakningsmyndigheten när denna fullgör sina uppgifter⁽⁴⁴⁾.

16. Det är också lämpligt att erinra om samarbetet mellan nationella domstolar och andra nationella myndigheter, i synnerhet konkurrensmyndigheter, vid tillämpningen av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet. Samarbetet mellan dessa nationella myndigheter regleras i första hand av nationella rättsregler, men enligt artikel 15.3 i kapitel II får nationella konkurrensmyndigheter inkomma med skriftliga utlåtanden till nationella domstolar i sin Eftastat. Punkterna 31 och 33 till 35 i det här tillkännagivandet gäller i tillämpliga delar sådana utlåtanden.

A. EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET SOM SAKKUNNIG

17. Eftas övervakningsmyndighet är beredd att bistå nationella domstolar i tillämpningen av EES konkurrensregler när helst det är nödvändigt för att avgöra ett mål, med andra ord att fungera som sakkunnig åt domstolen (*amicus curiae*). I artikel 15 i kapitel II anges de vanligast förekommande formerna av bistånd: överlämnande av information (punkterna 21–26) och övervakningsmyndighetens yttranden (punkterna 27–30), i båda fallen på begäran av nationell domstol, och möjligheten för övervakningsmyndigheten att på eget initiativ inkomma med utlåtanden [i kapitel II "yttranden"] (punkterna 31–35). Eftersom dessa former av bistånd finns angivna i kapitel II kan de inte begränsas av Eftastaternas rättsregler. I brist på EES-rättsliga procedurregler i detta hänseende måste Eftastaterna anta rättegångsregler som tillåter både nationella domstolar och övervakningsmyndigheten att använda alla möjligheter som kapitel II erbjuder, i den mån sådana regler behövs för att underlätta bistånd⁽⁴⁵⁾.

18. Den nationella domstolen kan sända sin skriftliga ansökan om bistånd till:

Eftas övervakningsmyndighet
rue Belliard, 35
B-1040 Bryssel

eller sända den med e-post till:

registry@eftasurv.int

19. Oavsett vilken form samarbetet tar sig kommer Eftas övervakningsmyndighet att respektera de nationella domstolarnas oberoende ställning. Följaktligen är övervakningsmyndighetens synpunkter i samband med denna typ av bistånd inte bindande för den nationella domstolen. Övervakningsmyndigheten kommer också att iakttä gällande sekretessbestämmelser och värna om sin egen verksamhet och oavhängighet⁽⁴⁶⁾. När övervakningsmyndigheten uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 3 i EES-avtalet och artikel 2 i övervakningsavtalet om att bistå de nationella domstolarna vid tillämpningen av EES konkurrensregler är den förpliktigad att förhålla sig neutral och objektiv i sitt bistånd. Övervakningsmyndighetens bistånd till nationella domstolar ingår i dess plikt att tillvarata allmänintresset. Övervakningsmyndigheten har ingen som helst avsikt att tjäna de privata intressena hos parterna i målet vid den nationella domstolen. Övervakningsmyndigheten kommer därför inte att höra någon av parterna om biståndet till den nationella domstolen. Om kommissionen har kontaktats av någon av parterna i målet angående frågor som har tagits upp vid den nationella domstolen, kommer den att underrätta den nationella domstolen om detta, oavsett om dessa kontakter ägde rum före eller efter den nationella domstolens förfrågan.

⁽⁴³⁾ EG-domstolens beslut av den 13 juli 1990 i mål C-2/88 Imm, J. J. Zwartveld m.fl., REG. 1990, s. I-3365, punkterna 16–22 (svensk specialutgåva, volym X, s. 489) och EG-domstolens dom av den 28 februari 1991 i mål C-234/89, Delimitis, REG. 1991, I-935, punkt 53 (svensk specialutgåva, volym XI, s. I-65).

⁽⁴⁴⁾ Domstolens dom av den 22 oktober 2002 i mål C-94/00, Roquette Frères SA mot Directeur général de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes, i närvaro av Europeiska kommissionen, REG 2002, I-9011, punkt 31.

⁽⁴⁵⁾ Angående sådana nationella rättegångsreglers förenlighet med allmänna EES-rättsliga principer, se punkterna 9 och 10 i det här tillkännagivandet.

⁽⁴⁶⁾ Angående dessa förpliktelser, se t.ex. punkterna 23–26 i det här tillkännagivandet.

20. Eftas övervakningsmyndighet kommer att lämna en redogörelse för samarbetet med nationella domstolar enligt detta tillkännagivande i den årliga rapporten. Övervakningsmyndigheten kan också komma att publicera sina yttranden och utlåtanden på sin webbplats.

1. Eftas övervakningsmyndighets skyldighet att överlämna upplysningar till nationella domstolar

21. Övervakningsmyndighetens förpliktelse att bistå nationella domstolar vid tillämpningen av EES konkurrensrätt består främst i en skyldighet för övervakningsmyndigheten att överlämna upplysningar som den förfogar över till nationella domstolar. En nationell domstol kan till exempel begära handlingar eller upplysningar av rent förfarandemässig natur från övervakningsmyndigheten, för att ta reda på om övervakningsmyndigheten handlägger ett visst ärende, om övervakningsmyndigheten har inlett ett formellt granskningsförfarande eller om den redan har sin uppfattning om ärendet klar. En nationell domstol kan också fråga övervakningsmyndigheten om när ett beslut sannolikt kommer att fattas, så att domstolen kan bedöma förutsättningarna för att vilandeförklara målet eller huruvida interimistiska åtgärder måste vidtas⁽⁴⁷⁾.
22. För att samarbetet med nationella domstolar skall fungera effektivt, kommer övervakningsmyndigheten att försöka överlämna de begärda upplysningarna inom en månad från den dag som begäran inkommer. Om övervakningsmyndigheten måste be den nationella domstolen att förtydliga begäran eller om övervakningsmyndigheten måste rådfråga dem som är direkt berörda av att upplysningarna överlämnas, börjar fristen löpa när kommissionen mottar dessa ytterligare uppgifter.
23. Vid överlämnande av upplysningar till nationella domstolar måste övervakningsmyndigheten vidare respektera fysiska och juridiska personers rättigheter enligt artikel 122 i EES-avtalet och artikel 14 i övervakningsavtalet⁽⁴⁸⁾. Enligt artikel 14 i övervakningsavtalet är ledamöter av övervakningsmyndigheten och övervakningsmyndighetens tjänstemän och övriga anställda förpliktade att inte lämna ut upplysningar som omfattas av tystnadsplikt. Enligt artikel 122 i EES-avtalet åläggs de avtalslutande parternas företrädare, delegater, experter, tjänstemän och andra anställda att, även efter det att deras tjänsteåligganden har upphört, inte yppa några uppgifter som de har fått kännedom om i samband med detta avtal och som omfattas av sekretesskydd. Detta gäller i synnerhet uppgifter om företag, deras affärskontakter och kostnadsförhållanden. Denna skyldighet fastställs också i artikel 28 i kapitel II. Upplysningar som omfattas av sekretesskydd kan bestå av både konfidentiella uppgifter och affärshemligheter. Affärshemligheter är en form av upplysningar för vilka gäller att inte endast det förhållandet att de sprids till allmänheten utan även det förhållandet att de överlämnas till en annan person än den som har lämnat upplysningarna på ett allvarligt sätt kan skada denna persons intressen⁽⁴⁹⁾.
24. Artiklarna 3 och 122 i EES-avtalet i kombination med artikel 14 i övervakningsavtalet innebär inget undantagslöst förbud för övervakningsmyndigheten att överlämna upplysningar som omfattas av tystnadsplikt till nationella domstolar. Såsom bekräftas i gemenskapsdomstolarnas praxis vad gäller kommissionens skyldighet till lojalt samarbete anser övervakningsmyndigheten att skyldigheten till lojalt samarbete kräver att övervakningsmyndigheten ger den nationella domstolen upplysningar av vilket slag det vara månde, även upplysningar som omfattas av tystnadsplikt. Övervakningsmyndigheten får dock aldrig, i sitt samarbete med nationella domstolar, inkräkta på bestämmelserna i artikel 122 i EES-avtalet och artikel 14 i övervakningsavtalet.
25. Alltså kommer övervakningsmyndigheten, innan den överlämnar upplysningar som omfattas av tystnadsplikt till en nationell domstol, att påminna domstolen om dess skyldighet enligt EES-rätten att tillvarata fysiska och juridiska personers rättigheter enligt artikel 122 i EES-avtalet och artikel 14 i övervakningsavtalet. Övervakningsmyndigheten kommer att fråga domstolen om denna kan och kommer att skydda konfidentiella uppgifter och affärshemligheter. Om den nationella domstolen inte kan garantera detta skall övervakningsmyndigheten inte överlämna upplysningar som omfattas av tystnadsplikt till den nationella domstolen⁽⁵⁰⁾. Endast om den nationella domstolen kan garantera att den kommer att skydda konfidentiella uppgifter och affärshemligheter kommer övervakningsmyndigheten att överlämna de begärda upplysningarna, med angivande av vilka delar som omfattas av tystnadsplikt och vilka delar som inte gör det och som därmed får röjas.

⁽⁴⁷⁾ EG-domstolens dom av den 28 februari 1991 i mål C-234/89, *Delimitis*, REG. 1991, s. I-935, punkt 53 (svensk specialutgåva, volym XI, s. I-65) och EG-domstolens dom av den 12 december 1995 i förenade målen C-319/93, C-40/94 och C-224/94, *Dijkstra*, REG. 1995, s. I-4471, punkt 34.

⁽⁴⁸⁾ EG-domstolens dom av den 28 februari 1991 i mål C-234/89, *Delimitis*, REG. 1991, s. I-935, punkt 53 (svensk specialutgåva, volym XI, s. I-65).

⁽⁴⁹⁾ Förstainstansrättens beslut av den 18 september 1996 i mål T-353/94, *Postbank*, REG. 1996, s. II-921, punkterna 86 och 87, och EG-domstolens dom av den 7 november 1985 i mål 145/83, *Stanley George Adams mot kommissionen*, REG. 1985, s. 3539, punkt 34 (svensk specialutgåva, volym VIII, s. 327).

⁽⁵⁰⁾ EG-domstolens beslut av den 6 december 1990 i mål C-2/88 *Imm, Zwartveld*, REG. 1990, s. I-4405, punkterna 10 och 11 och förstainstansrättens beslut av den 18 september 1996 i mål T-353/94, *Postbank*, REG. 1996, s. II-921, punkt 93.

26. Det finns även andra uppgifter som övervakningsmyndigheten inte behöver röja för nationella domstolar. Framför allt kan övervakningsmyndigheten vägra att överlämna upplysningar till nationella domstolar i fall av överordnat intresse kopplat till nödvändigheten av att skydda EES intressen eller för att inte störa dess funktion och oberoende, särskilt genom att riskera fullgörandet av de uppgifter som anförtrots EES⁽⁵¹⁾. Därför kommer övervakningsmyndigheten inte att överlämna upplysningar till nationella domstolar som en person som har ansökt om förmånlig behandling frivilligt har lämnat, utan föregående samtycke från den personen.

2. Begäran om yttrande rörande tillämpningen av EES konkurrensregler

27. När en nationell domstol tillämpar EES konkurrensregler i ett mål, kan den i första hand söka vägledning i Eftadomstolens praxis, EES lagstiftning och i övervakningsmyndighetens beslut, tillkännagivanden och riktlinjer om tillämpningen av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet⁽⁵²⁾, samt i gemenskapsdomstolarnas relevanta rättspraxis och beslut och kommissionens beslut om tillämpningen av EES-rätten och motsvarande gemenskapsrätt. Om detta inte är tillräckligt, kan den nationella domstolen begära ett yttrande från övervakningsmyndigheten om frågor rörande tillämpningen av EES konkurrensregler. Den nationella domstolen får fråga övervakningsmyndigheten om ekonomiska, faktiska och juridiska spørsmål⁽⁵³⁾. Yttrandet påverkar naturligtvis inte möjligheten eller skyldigheten för den nationella domstolen att begära ett förhandsavgörande från Efta-domstolen i en fråga om tolkningen eller giltigheten av EES-rätten i enlighet med artikel 34 i övervakningsavtalet.
28. För att övervakningsmyndigheten skall kunna avge ett yttrande av värde, får den begära ytterligare uppgifter från den nationella domstolen⁽⁵⁴⁾. För att samarbetet med nationella domstolar skall fungera effektivt kommer övervakningsmyndigheten att försöka yttra sig inom fyra månader från den dag som begäran inkommer. Om övervakningsmyndigheten måste be den nationella domstolen om ytterligare uppgifter för att kunna yttra sig, börjar denna frist att löpa när den mottar sådana ytterligare uppgifter.
29. När övervakningsmyndigheten yttrar sig kommer den att begränsa sig till att lämna de faktauppgifter eller de uppgifter av ekonomisk eller juridisk natur som den nationella domstolen har begärt, utan att göra någon bedömning i sak av det mål som den nationella domstolen handlägger. Dessutom är inte övervakningsmyndighetens yttranden juridiskt bindande för den nationella domstolen.
30. Precis som har angivits ovan (punkt 19) kommer övervakningsmyndigheten inte att höra parterna innan den avger sitt yttrande till den nationella domstolen. Den nationella domstolen skall behandla övervakningsmyndighetens yttrande i enlighet med tillämpliga nationella rättegångsregler, vilka i sin tur måste överensstämma med allmänna EES-rättsliga principer.

3. Eftas övervakningsmyndighets utlåtanden till nationella domstolar

31. Enligt artikel 15.3 i kapitel II får nationella konkurrensmyndigheter och övervakningsmyndigheten avge utlåtanden [”yttranden” i kapitel II] om frågor rörande tillämpningen av artiklarna 53 eller 54 i EES-avtalet till en nationell domstol som har att tillämpa dessa bestämmelser. I kapitel II skiljer man mellan skriftliga utlåtanden, som nationella konkurrensmyndigheter och övervakningsmyndigheten får avge på eget initiativ, och muntliga utlåtanden, som kräver tillstånd från den nationella domstolen⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵¹⁾ EG-domstolens beslut av den 6 december 1990 i mål C-2/88 Imm, Zwartveld, REG. 1990, s. I-4405, punkterna 10 och 11, EG-domstolens dom av den 26 november 2002 i mål 275/2000, Europeiska gemenskapen, företrädd av Europeiska gemenskapernas kommission mot First NV och Franex NV, REG 2002, s. I-10943, punkt 49, och förstainstansrättens beslut av den 18 september 1996 i mål T-353/94, Postbank, REG 1996, s. II-921, punkt 93.

⁽⁵²⁾ Se punkt 8 i det här tillkännagivandet.

⁽⁵³⁾ EG-domstolens dom av den 28 februari 1991 i mål C-234/89, Delimitis, REG. 1991, s. I-935, punkt 53 (svensk specialutgåva, volym XI, s. I-65) och EG-domstolens dom av den 12 december 1995 i förenade målen C-319/93, C-40/94 och C-224/94, Dijkstra, REG 1995, s. I-4471, punkt 34.

⁽⁵⁴⁾ Jämför EG-domstolens dom av den 25 maj 1982 i mål 96/81, kommissionen mot Nederländerna, REG. 1982, s. 1791, punkt 7 (ej översatt till svenska) och EG-domstolens dom av den 22 september 1988 i mål 272/86, kommissionen mot Grekland, REG. 1988, s. 4875, punkt 30 (ej översatt till svenska).

⁽⁵⁵⁾ Enligt artikel 15.4 i kapitel II påverkar detta inte mer vittgående befogenheter att lämna yttranden inför domstol som medlemsstaternas konkurrensmyndigheter kan ha tilldelats enligt lagstiftningen i respektive medlemsstat.

32. I kapitel II anges att övervakningsmyndigheten endast kommer att avge utlåtanden när den enhetliga tillämpningen av artiklarna 53 eller 54 i EES-avtalet så kräver. Eftersom detta är syftet med utlåtandena kommer övervakningsmyndigheten att begränsa sig till en ekonomisk och juridisk analys av omständigheterna i målet.
33. För att övervakningsmyndigheten skall kunna avge utlåtanden kan nationella domstolar komma att bli ombedda att till övervakningsmyndigheten överlämna kopior av alla handlingar som är nödvändiga för att bedöma ärendet eller se till att dessa handlingar överlämnas. I enlighet med artikel 15.3 andra stycket i kapitel II kommer övervakningsmyndigheten att använda handlingarna endast i syfte att utarbeta utlåtandet ⁽⁵⁶⁾.
34. Eftersom kapitel II inte innehåller några procedurregler om hur utlåtandet skall avgas, får detta avgöras enligt Eftastatens egna rättegångsregler och praxis. Om en Eftastat ännu inte har infört lämpliga regler, måste den nationella domstolen avgöra vilka rättegångsregler som lämpligen bör tillämpas på utlåtandet i målet som pågår.
35. Rättegångsreglerna bör iaktta de principer som anges i punkt 10 i detta tillkännagivande. Detta innebär bland annat att reglerna om utlåtanden i frågor rörande tillämpningen av artiklarna 53 eller 54 i EG-fördraget
- (a) skall vara förenliga med allmänna EES-rättsliga principer, i synnerhet med avseende på parternas grundläggande rättigheter,
 - (b) inte får göra det orimligt svårt eller i praktiken omöjligt att avge ett utlåtande (effektivitetsprincipen) ⁽⁵⁷⁾, och
 - (c) inte får vara mindre förmånliga än vad som gäller enligt motsvarande nationella regler (likvärdighetsprincipen).

B. NATIONELLA DOMSTOLARS UPPGIFT ATT UNDERLÄTTA ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETENS TILLÄMPNING AV EES KONKURRENSREGLER

36. Skyldigheten till lojalt samarbete innebär också att Eftastaternas myndigheter skall bistå övervakningsmyndigheten i syfte att uppnå EES-avtalets målsättningar ⁽⁵⁸⁾. I kapitel II finns tre exempel på sådant bistånd: 1) överlämnande av de handlingar som behövs för att kommissionen skall kunna bedöma ett ärende och avge utlåtande (se punkt 33), 2) överlämnande av kopior av alla domstolsavgöranden som gäller tillämpningen av artiklarna 53 eller 54 i EES-avtalet och 3) de nationella domstolarnas uppgifter i samband med övervakningsmyndighetens inspektioner.

1. Överlämnande av avgöranden från nationella domstolar som gäller tillämpningen av artiklarna 53 eller 54 i EES-avtalet

37. Enligt artikel 15.2 i kapitel II skall Eftastaterna till övervakningsmyndigheten överlämna kopior av alla skriftliga avgöranden från nationella domstolar som gäller tillämpningen av artikel 53 eller artikel 54 i EES-avtalet. En sådan kopia skall överlämnas utan dröjsmål efter det att det fullständiga skriftliga avgörandet har tillställts parterna. Därigenom kan övervakningsmyndigheten hållas vederbörligen underbyggd om mål vid nationella domstolar där artiklarna 53 eller 54 i EES-avtalet tillämpas, och där det kan vara lämpligt att övervakningsmyndigheten avger ett utlåtande, om en av parterna skulle överklaga avgörandet.

2. De nationella domstolarnas uppgifter i samband med övervakningsmyndighetens inspektioner

38. Slutligen kan nationella domstolar ha en roll att spela vid övervakningsmyndighetens inspektioner av företag och företagssammanslutningar. De nationella domstolarnas uppgifter i sådana sammanhang beror på om inspektionerna företas i företags lokaler eller ej.

⁽⁵⁶⁾ Se också artikel 28.2 i kapitel II, som är till hinder för att övervakningsmyndigheten röjer uppgifter som den har mottagit och som omfattas av tystnadsplikt.

⁽⁵⁷⁾ EG-domstolens dom av den 21 september 1989 i förenade målen 46/87 och 227/88, Hoechst AG mot kommissionen, REG. 1989, s. 2859, punkt 33 (svensk specialutgåva, volym X, s. 133). Se även artikel 15.3 i kapitel II.

⁽⁵⁸⁾ EG-domstolens dom den 13 december 1991 i mål C-69/90, Europeiska gemenskapernas kommission mot Italienska republiken, REG 1991, s. 6011, punkt 15.

39. Vad inspektioner i företags lokaler beträffar kan det enligt nationell lagstiftning krävas tillstånd från nationell domstol för att en nationell verkställande myndighet skall kunna ge handräckning åt övervakningsmyndigheten vid eventuellt motstånd från ett företag. Ansökan om sådant tillstånd kan också göras i förebyggande syfte. Vid handläggningen av ansökan har den nationella domstolen befogenhet att kontrollera att övervakningsmyndighetens inspektionsbeslut är fattat i vederbörlig ordning och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för inspektionen. Vid prövningen av om tvångsmedlen är proportionella får den nationella domstolen be kommissionen, direkt eller via den nationella konkurrensmyndigheten, att noggrant ange framförallt de grunder på vilka övervakningsmyndigheten misstänker överträdelse av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet, samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt det berörda företaget är inblandat ⁽⁵⁹⁾.
40. Vad beträffar inspektion av annat än företagslokaler krävs det enligt kapitel II tillstånd från en nationell domstol innan övervakningsmyndighetens beslut om att göra en sådan inspektion kan verkställas. I sådana fall får den nationella domstolen kontrollera att övervakningsmyndighetens beslut är fattat i vederbörlig ordning och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till framförallt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är, betydelsen av den bevisning som avses, det berörda företagens medverkan och den rimliga sannolikheten för att de räkenskaper och affärshandlingar som inspektionen avser förvaras i de lokaler för vilka inspektionstillstånd begärs. Den nationella domstolen får, direkt eller via den nationella konkurrensmyndigheten, be övervakningsmyndigheten om närmare förklaringar i de avseenden som krävs för att domstolen skall kunna kontrollera att de planerade tvångsåtgärderna är proportionella ⁽⁶⁰⁾.
41. I båda de fall som avses i punkterna 39 och 40 får den nationella domstolen inte ifrågasätta att övervakningsmyndighetens beslut är lagenligt eller att inspektionen behövs och inte heller begära att få tillgång till uppgifter i övervakningsmyndighetens handlingar i ärendet ⁽⁶¹⁾. Skyldigheten att lojalt samarbeta innebär också att den nationella domstolen skall fatta beslut inom en skälig tidsfrist som gör det möjligt för övervakningsmyndigheten att effektivt genomföra inspektionen ⁽⁶²⁾.

IV. SLUTBESTÄMMELSER

42. Detta tillkännagivande utfärdas i syfte att vara till hjälp för nationella domstolar vid tillämpningen av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet. Det är inte bindande för nationella domstolar och det påverkar inte Eftastaternas eller fysiska och juridiska personers rättigheter och skyldigheter enligt EES-rätten.
43. Detta tillkännagivande ersätter tillkännagivandet från 1995 om samarbete mellan övervakningsmyndigheten och nationella domstolar vid tillämpning av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet ⁽⁶³⁾.

⁽⁵⁹⁾ Artikel 20.6-20.8 i kapitel II och EG-domstolens dom av den 22 oktober 2002 i mål C-94/00, Roquette Frères SA mot Directeur général de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes, i närvaro av kommissionen, REG 2002, s. I-9011.

⁽⁶⁰⁾ Se även artikel 21.3 i kapitel II.

⁽⁶¹⁾ EG-domstolens dom av den 22 oktober 2002 i mål C-94/00, Roquette Frères, REG 2002, s. I-9011, punkterna 39 och 62-66.

⁽⁶²⁾ EG-domstolens dom av den 22 oktober 2002 i mål C-94/00, Roquette Frères, REG 2002, s. I-9011, punkterna 91 och 92.

⁽⁶³⁾ EGT C 112, 4.5.1995, s. 7.

BILAGA

RÄTTSAKTER SOM MOTSVARAR DE GRUPPUNDANTAGSFÖRORDNINGAR SOM ANGES I BILAGA XIV TILL EES-AVTALET OCH ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETENS MEDDELANDEN

Denna förteckning finns också på Eftas övervakningsmyndighets webbplats:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldcompetition/otherpublications/dbaFile1127.html>

A. Övergripande regler**1. Tillkännagivanden av allmän natur**

- Tillkännagivande från EFTA:s övervakningsmyndighet om definitionen av relevant marknad i Europeiska ekonomiska samarbetsområdets (EES) konkurrenslagstiftning, EGT L 200, 16.7.1998, s. 48 och EES-supplementet till EGT 28, 16.7.1998, s. 3.
- Tillkännagivande från Eftas övervakningsmyndighet – Tillkännagivande om avtal av mindre betydelse som inte märkbart begränsar konkurrensen enligt artikel 53.1 i EES-avtalet (de minimis) (EUT C 67, 20.3.2003, s. 20 och EES-supplementet till EUT 15, 20.3.2003, s. 11).
- Riktlinjer om begreppet påverkan på handeln i artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet, har ännu inte offentliggjorts.
- Riktlinjer om tillämpningen av artikel 53.3 i EES-avtalet, har ännu inte offentliggjorts.
- Tillkännagivande från Eftas övervakningsmyndighet om samarbetet inom Eftas nätverk av konkurrensmyndigheter, har ännu inte offentliggjorts.
- Tillkännagivandet om samarbete mellan övervakningsmyndigheten och nationella domstolar vid tillämpning av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet, har ännu inte offentliggjorts.
- Tillkännagivande om samarbete mellan övervakningsmyndigheten och medlemsstaternas konkurrensmyndigheter för handläggning av ärenden som omfattas av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet, har ännu inte offentliggjorts.

2. Vertikala avtal

- Rättsakt motsvarande kommissionens förordning (EG) nr 2790/1999 av den 22 december 1999 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden (EGT L 336, 29.12.1999, s. 21) som anges i kapitel B, punkt 2 i bilaga XIV till EES-avtalet, som ersatts genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 18/2000, EGT L 103, 12.4.2001, s. 36 och EES-supplementet till EGT 20, 12.4.2001, s. 179.
- Riktlinjer om vertikala begränsningar (EGT C 122, 23.5.2002, s. 1 och EES-supplementet till EGT 26, 23.5.2002, s. 7).

3. Horisontella samarbetsavtal

- Rättsakt motsvarande kommissionens förordning (EG) nr 2658/2000 av den 29 november 2000 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på specialiseringsavtal (EGT L 304, 5.12.2000, s. 3) som anges i kapitel D, punkt 6 i bilaga IX till EES-avtalet, som ersatts genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 113/2000, EGT L 52, 22.2.2001, s. 38 och EES-supplementet till EGT 9, 22.2.2001, s. 5.
- Rättsakt motsvarande kommissionens förordning (EG) nr 2659/2000 av den 29 november 2000 om tillämpning av artikel 81.3 i fördraget på grupper av avtal om forskning och utveckling (EGT L 304, 5.12.2000, s. 7) som anges i kapitel D, punkt 7 i bilaga IX till EES-avtalet (som ersatts av gemensamma EES-kommitténs beslut nr 113/2000, EGT L 52, 22.2.2001, s. 38 och EES-supplementet till EGT 9, 22.2.2001, s. 5).
- Riktlinjer för tillämpningen av artikel 53 i EES-avtalet på horisontella samarbetsavtal (EGT C 266, 31.10.2002, s. 1 och EES-supplementet till EGT 55, 31.10.2002, s. 1).

4. Licensavtal om tekniköverföring

- Rättsakt motsvarande kommissionens förordning (EG) nr 772/2004 av den 27 april 2004 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på grupper av avtal om tekniköverföring (EGT L 123, 27.4.2004, s. 11), som anges i kapitel C, punkt 5 i bilaga XIV till EES-avtalet, införd genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 42/2005, har ännu inte offentliggjorts.

B. Branschspecifika regler**1. Försäkringar**

- Rättsakt motsvarande förordning (EG) nr 358/2003 av den 27 februari 2003 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden inom försäkringssektorn (EUT L 53, 28.2.2003, s. 8) som anges i kapitel J, punkt 15b i bilaga XIV till EES-avtalet, införd genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 82/2003 (EUT L 257, 9.10.2003, s. 37 och EES-supplementet till EUT 51, 9.10.2003, s. 24).

2. Motorfordon

- Rättsakt motsvarande kommissionens förordning (EG) nr 1400/2002 av den 31 juli 2002 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden inom motorfordonssektorn (EGT L 203, 1.8.2002, s. 30) som anges i kapitel B, punkt 4b i bilaga XIV till EES-avtalet, införd genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 136/2002, EGT L 336, 12.12.2002, s. 38 och EES-supplementet till EGT 61, 12.12.2002, s. 31.

3. Telekommunikationer

- Övervakningsmyndighetens riktlinjer för tillämpning av EES konkurrensregler inom telekommunikationssektorn (EGT L 153, 18.6.1994, s. 35 och EES-supplementet till EGT 15, 18.6.1994, s. 34).

4. Transport

- Rättsakt motsvarande kommissionens förordning (EEG) nr 1617/93 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på vissa kategorier av avtal och samordnade förfaranden med avseende på gemensam planering och samordning av tidtabeller, gemensam drift, samråd om passagerar- och frakttaxor i regelbunden luftfart samt fördelning av avgångs- och ankomsttider på flygplatser (EGT L 155, 26.6.1993, s. 18), som anges i kapitel G, punkt 11b i bilaga XIV till EES-avtalet, införd genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 7/1994 och ändrad genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 65/1996, EGT L 71, 13.3.1997, s. 38 och EES-supplementet till EGT 11, 13.3.1997, s. 41, och gemensamma EES-kommitténs beslut nr 87/1999, EGT L 296, 23.11.2000, s. 47 och EES-supplementet till EGT 54, 23.11.2000, s. 268 (Island) och Del 2, s. 232 (Norge), och genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 96/2001, EGT L 251, 20.9.2001, s. 23 och EES-supplementet till EGT 47, 20.9.2001, s. 10.
 - Rättsakt motsvarande förordning (EG) nr 823/2000 av den 19 april 2000 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden mellan linjerederier (konsortier) (EGT L 100, 20.4.2000, s. 24), som anges i kapitel G, punkt 11c i bilaga XIV till EES-avtalet, införd genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 12/1996, EGT L 124, 23.5.1996, s. 13 och EES-supplementet till EGT 22, 23.5.1996, s. 54, som ersatts genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 49/2000, EGT L 237, 21.9.2000, s. 60 och EES-supplementet till EGT 42, 21.9.2000, s. 3.
-

**Anmälan från de norska myndigheterna om regionalt differentierade arbetsgivaravgifter
EFTA:s övervakningsmyndighet har beslutat att inte göra invändningar mot den anmälda åtgärden**

(2006/C 305/11)

Dag för antagande av beslutet: 19 juli 2006

EFTA-land: Norge

Ärende nr: 59280

Benämning: Regionalt differentierade arbetsgivaravgifter

Syfte: Att minska eller förebygga avfolkning av den norska glesbygden genom att stimulera sysselsättningen i dessa regioner

Rättslig grund: § 1 i stortingets årliga beslut om storleken på arbetsgivaravgifter m.m., och § 23-2 i lag nr 19 av den 28 februari 1997 om det nationella socialförsäkringssystemet (*Folketrygdloven*)

Budget: Omkring 8,5 miljoner norska kronor (omkring 1 miljard euro) årligen

Varaktighet: Från den 1 januari 2007 till och med den 31 december 2013

Giltig(a) språkversion(er) av beslutstexten finns på följande webbadress:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry/>

Konfidentiella uppgifter har tagits bort.

Tröskelvärden för offentlig upphandling

(2006/C 305/12)

Följande tröskelvärden är tillämpliga i enlighet med den rättsakt som avses i punkt 2⁽¹⁾ i bilaga XVI till EES-avtalet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2083/2005) och den rättsakt som avses i punkt 4⁽²⁾ i bilaga XVI till EES-avtalet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2083/2005):

Euro	Isländska krónur	Schweiziska francs (Liechtenstein)	Norska kroner
80 000	6 812 745	123 725	660 000
137 000	11 666 826	211 880	1 130 250
211 000	17 968 616	326 326	1 740 750
422 000	35 937 233	652 652	3 481 500
1 000 000	85 159 320	1 546 570	8 250 000
5 278 000	449 470 890	8 162 796	43 543 500

⁽¹⁾ Ändrad genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 68/2006 och nr 69/2006, båda av den 2 juni 2006, om ändring av bilaga XVI (Offentlig upphandling) till EES-avtalet.

⁽²⁾ Se ovan.

Tillkännagivande från Eftas övervakningsmyndighet om informell vägledning vid nya frågor rörande artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet som uppstår i enskilda fall (vägledande skrivelser)

(2006/C 305/13)

- A. Detta tillkännagivande har utfärdats i enlighet med bestämmelserna i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan "EES-avtalet") och avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol ("övervakningsavtalet").
- B. Europeiska kommissionen ("kommissionen") har offentliggjort ett meddelande med titeln "Kommissionens tillkännagivande om informell vägledning vid nya frågor rörande artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget som uppstår i enskilda fall (vägledande skrivelser)" ⁽¹⁾. Denna icke-bindande rättsakt innehåller de principer och regler som kommissionen följer på konkurrensområdet. Där förklaras också hur kommissionen avser att ge informell vägledning till företagen.
- C. Eftas övervakningsmyndighet anser att ovan nämnda akt är av betydelse för EES. I syfte att upprätthålla lika konkurrensvillkor och säkra en enhetlig tillämpning av EES-avtalets konkurrensbestämmelser i hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) antar Eftas övervakningsmyndighet föreliggande tillkännagivande i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 5.2 b i övervakningsavtalet. EFTA:s övervakningsmyndighet avser att följa de principer och regler som fastställs i detta tillkännagivande vid tillämpning av relevanta EES-regler i enskilda ärenden ⁽²⁾.
- D. Detta tillkännagivande syftar särskilt till att visa hur Eftas övervakningsmyndighet avser att ge informell vägledning om sin tillämpning av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet i enskilda ärenden.
- E. Detta tillkännagivande är tillämpligt på ärenden där myndigheten är behörig övervakningsmyndighet enligt artikel 56 i EES-avtalet.

I. KAPITEL II I DEL I I PROTOKOLL 4 TILL ÖVERVAKNINGSAVTALET

1. Kapitel II i del I i protokoll 4 till övervakningsavtalet ⁽³⁾ ("kapitel II") föreskriver ett helt nytt system för tillämpning och verkställande av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet inom Eftapelaren. Samtidigt som kapitel II är utformat för att åter lägga tonvikten på den primära uppgiften att effektivt tillämpa och verkställa konkurrensreglerna, skapar den rättslig förutsebarhet eftersom den föreskriver att avtal ⁽⁴⁾ som omfattas av artikel 53.1 men uppfyller villkoren i artikel 53.3 är automatiskt giltiga och kan verkställas utan att det krävs ett föregående beslut av en konkurrensmyndighet (se artikel 1 i kapitel II).
2. Genom kapitel II införs ett system där Eftas övervakningsmyndighet och Eftastaternas konkurrensmyndigheter och domstolar kan tillämpa artiklarna 53 och 54 i deras helhet, samtidigt som riskerna för inkonsekvent tillämpning begränsas genom en rad bestämmelser. Därigenom garanteras det som är den primära aspekten av den rättsliga förutsebarheten för företag, nämligen att konkurrensreglerna tillämpas konsekvent i hela det territorium som omfattas av EES-avtalet.
3. Företag har generellt goda möjligheter att bedöma om åtgärderna är lagliga, så att de kan fatta välgrundade beslut om huruvida de skall gå vidare med ett avtal eller förfarande och i så fall i vilken form. De är förtrogna med sakförhållandena och har tillgång till rättsakter som motsvarar gemenskapens gruppundantagsförordningar och till vilka det hänvisas i bilaga XIV till EES-avtalet, samt till rättspraxis och får en omfattande vägledning genom riktlinjer och tillkännagivanden från övervakningsmyndigheten ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EUT C 101, 27.4.2004, s. 78–80.

⁽²⁾ Befogenheterna att handlägga enskilda ärenden som omfattas av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet är fördelade mellan Eftas övervakningsmyndighet och kommissionen i enlighet med reglerna i artikel 56 i EES-avtalet. Endast en myndighet är behörig att behandla ett ärende.

⁽³⁾ När avtalet om ändring av protokoll 4 till Eftastaternas avtal om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol av den 24 september 2004 har trätt i kraft, kommer kapitel II i protokoll 4 i övervakningsavtalet i stor utsträckning att spegla rådets förordning (EG) nr 1/2003 (EGT L 1, 4.1.2003, s. 1) inom Eftapelaren.

⁽⁴⁾ I detta tillkännagivande används termen "avtal" för avtal, beslut av företagssammanslutningar och samordnade förfaranden. Termen "förfaranden" avser dominerande företags agerande. Termen "företag" omfattar även "företagssammanslutningar".

⁽⁵⁾ De flesta av dessa texter finns tillgängliga på <http://www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldcompetition/> eller http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html.

4. Jämsides med reformen av reglerna om tillämpning av artiklarna 53 och 54 genom kapitel II och de nuvarande gruppundantagsförordningarna har övervakningsmyndigheten gjort en översyn av tillkännagivanden och riktlinjer för att ytterligare underlätta för de ekonomiska aktörerna att göra egna bedömningar. Övervakningsmyndigheten har också utarbetat riktlinjer för tillämpningen av artikel 53.3⁽⁶⁾. Företagen kan därmed i de flesta fall göra en tillförlitlig bedömning av sina avtal mot bakgrund av artikel 53. Övervakningsmyndigheten ämnar vidare ålägga mer än symboliska böter⁽⁷⁾ endast i fall där det antingen i horisontella instrument eller i rätts- eller beslutspraxis har fastställts att ett visst agerande utgör en överträdelse.
5. I fall som trots detta ger upphov till verklig osäkerhet därför att de för fram nya eller olösta frågor vid tillämpningen av artiklarna 53 och 54 kan enskilda företag vilja söka informell vägledning hos övervakningsmyndigheten. Om den anser det lämpligt och ärendeprioriteringen medger det, kan myndigheten tillhandahålla sådan vägledning om nya frågor rörande tolkningen av artiklarna 53 och/eller 54 i ett skriftligt utlåtande (vägledande skrivelse). I detta tillkännagivande beskrivs denna typ av skrivelse närmare.

II. RAMAR FÖR BEDÖMNINGEN AV OM EN VÄGLEDANDE SKRIVELSE SKALL UTFÄRDAS ELLER INTE

6. Kapitel II ger övervakningsmyndigheten behörighet att på ett effektivt sätt beivra och ålägga påföljder för överträdelser av artiklarna 53 och 54⁽⁸⁾. En av de huvudsakliga målsättningarna med kapitel II är att säkerställa en effektiv tillämpning och verkställande av EES-områdets konkurrensregler genom att det tidigare systemet med anmälningar avskaffas och övervakningsmyndigheten därmed kan koncentrera sig på att bekämpa de allvarligaste överträdelserna.
7. Kapitel II påverkar inte övervakningsmyndighetens möjligheter att ge enskilda företag informell vägledning på det sätt som anges i detta tillkännagivande. Möjligheten att lämna sådan informell vägledning skall inte inkräkta på det primära syftet med kapitel II, dvs. att säkerställa en effektiv tillämpning och verkställande av konkurrensreglerna. Övervakningsmyndigheten kan därför endast ge informell vägledning till enskilda företag i den utsträckning som detta är förenligt med dess ärendeprioritering.
8. Med förbehåll för punkt 7 kommer kommissionen, när den mottar en ansökan om en vägledande skrivelse, att överväga huruvida det är lämpligt att ta upp ansökan till behandling. Myndigheten kan endast överväga huruvida en vägledande skrivelse skall utfärdas om följande kumulativa villkor är uppfyllda:
 - a. Den materiella bedömningen av ett avtal eller förfarande enligt artiklarna 53 och/eller 54 i fördraget ger upphov till ett rättstillämpningsproblem som varken har klargjorts i gällande EES-rätt, vilket inbegriper Eftadomstolens och gemenskapsdomstolarnas rättspraxis, eller i allmänt tillgänglig generell vägledning, beslutspraxis eller tidigare vägledande skrivelser från övervakningsmyndigheten eller kommissionen⁽⁹⁾.
 - b. En inledande bedömning av de särskilda omständigheterna i ärendet och dess bakgrund ger vid handen att det finns behov av att klargöra den nya frågan genom en vägledande skrivelse, med beaktande av
 - den ekonomiska betydelsen, ur konsumenternas synvinkel, av de varor eller tjänster som påverkas av avtalet eller förfarandet, och/eller

⁽⁶⁾ Tillkännagivande från Eftas övervakningsmyndighet: Riktlinjer för tillämpningen av artikel 53.3 i EES-avtalet (ännu ej offentliggjort).

⁽⁷⁾ Symboliska böter fastställs vanligtvis till 1 000 euro, se övervakningsmyndighetens riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt EES-områdets konkurrensregler (EGT C 10, 16.1.2003, s. 16, och EGT:s EES-bilaga nr 3, 16.1.2003, s. 6).

⁽⁸⁾ Se särskilt artiklarna 7–9, 12, 17–24 och 29 i kapitel II i del I i protokoll 4 till övervakningsavtalet.

⁽⁹⁾ I den mån bestämmelserna i detta avtal i sak är identiska med motsvarande bestämmelser i fördraget om upprättande av Europeiska ekonomiska gemenskapen och fördraget om upprättande av Europeiska kol- och stål gemenskapen samt rättsakter som antagits med tillämpning av dessa båda fördrag, skall de enligt artikel 6 i EES-avtalet vid genomförande och tillämpning tolkas i enlighet med tillämpliga domar av Europeiska gemenskapernas domstol som meddelats före undertecknandet av EES-avtalet, utan att det påverkar en framtida utveckling av rättspraxis. Vad gäller tillämpliga domar som avkunnats efter EES-avtalets undertecknande följer det av artikel 3.2 i övervakningsavtalet att Eftas övervakningsmyndighet och Eftadomstolen i tillbörlig grad skall beakta de principer som fastställs i dessa. Som framhålls i artikel 58 i EES-avtalet och protokoll 23 till detta skall övervakningsmyndigheten och kommissionen samarbeta bland annat för att främja ett enhetligt genomförande och en enhetlig tillämpning och tolkning av EES-avtalet. Även om kommissionens beslut och informella vägledande skrivelser inte är bindande för övervakningsmyndigheten kommer den alltså att vinnlägga sig om att i tillbörlig grad beakta kommissionens praxis.

- i vilken utsträckning avtalet eller förfarandet motsvarar eller kan motsvara ett mer utbrett ekonomiskt bruk på marknaden, och/eller
 - omfattningen av de investeringar som är knutna till transaktionen i förhållande till de berörda företagens storlek och i vilken utsträckning transaktionen avser en strukturell operation, till exempel bildandet av ett icke självständigt fungerande samriskföretag ("joint venture").
- c. En vägledande skrivelse kan utfärdas på grundval av den information som lämnats, dvs. inga ytterligare upplysningar behöver inhämtas.
9. Övervakningsmyndigheten kommer inte att ta upp en ansökan om en vägledande skrivelse till bedömning i följande fall:
- Den fråga som tas upp i ansökan är identisk med eller liknar en fråga som tagits upp i ett mål som pågår inför Eftadomstolen eller Europeiska gemenskapernas domstol eller förstainstansrätt.
 - Det avtal eller förfarande som ansökan avser är föremål för ett pågående förfarande vid övervakningsmyndigheten eller vid en domstol eller en konkurrensmyndighet i en Eftastat.
10. Övervakningsmyndigheten kommer inte att behandla hypotetiska frågor och kommer inte heller att utfärda vägledande skrivelser om avtal eller förfaranden som inte längre tillämpas av parterna. Företag får dock ansöka till övervakningsmyndigheten om en vägledande skrivelse avseende en fråga som uppstår i samband med ett avtal eller förfarande som de planerar, dvs. före genomförandet av avtalet eller förfarandet i fråga. I så fall måste transaktionen ha kommit tillräckligt långt för att myndigheten skall överväga att ta upp ansökan till behandling.
11. En ansökan om en vägledande skrivelse påverkar inte övervakningsmyndighetens rätt att inleda ett förfarande enligt kapitel II avseende de sakförhållanden som läggs fram i ansökan.

III. HUR MAN KAN ANSÖKA OM VÄGLEDNING

12. En ansökan kan göras av ett eller flera företag som har ingått ett avtal eller ägnat sig åt ett förfarande som skulle kunna omfattas av artikel 53 och/eller 54 i EES-avtalet eller planerar att göra det, avseende tolkningsfrågor som uppstår till följd av avtalet eller förfarandet.
13. En ansökan om en vägledande skrivelse skall skickas till följande adress:
- Eftas övervakningsmyndighet
Competition and State Aid Directorate
Rue Belliard 35
B-1040 Bryssel
14. Det finns inte något formulär. En promemoria med följande uppgifter bör lämnas in:
- Alla de berörda företagens eller företagssammanslutningarnas identitet och en enda adress för kontakter med övervakningsmyndigheten.
 - De specifika frågor som det söks vägledning om.
 - Fullständiga och uttömmande upplysningar om alla punkter som har betydelse för den aktuella frågan, även relevant dokumentation.
 - En detaljerad motivering, mot bakgrund av punkt 8 a, till varför den eller de frågor som tas upp i ansökan är nya.
 - Alla andra upplysningar som möjliggör att ansökan kan prövas mot bakgrund av de förhållanden som anges i punkterna 8–10 i detta tillkännagivande, särskilt en förklaring om att det avtal eller förfarande som ansökan avser inte är föremål för ett pågående förfarande vid en domstol eller konkurrensmyndighet i en Eftastat.
 - Upplysning om huruvida ansökan innehåller uppgifter som betraktas som affärshemligheter och en tydlig angivelse av vilka uppgifter det rör sig om.
 - Annan information eller dokumentation som har betydelse för det enskilda ärendet.

IV. BEHANDLING AV ANSÖKAN

15. Övervakningsmyndigheten bedömer i princip ansökan på grundval av de upplysningar som har lämnats. Utan hinder av vad som sägs i punkt 8 c får myndigheten använda andra uppgifter som står till dess förfogande från offentliga källor, tidigare förfaranden eller andra källor. Myndigheten får också be den eller de sökande att lämna kompletterande upplysningar. Upplysningar som har lämnats in av den eller de sökande omfattas av sedvanligt skydd för affärshemligheter.
16. Övervakningsmyndigheten får meddela den information som lämnats den till kommissionen och Eftastaternas konkurrensmyndigheter och ta emot synpunkter från dem. Myndigheten får diskutera sakfrågan i ansökan med kommissionen och Eftastaternas konkurrensmyndigheter innan den utfärdar en vägledande skrivelse.
17. Om en vägledande skrivelse inte utfärdas, skall övervakningsmyndigheten underrätta den eller de sökande om det.
18. Ett företag kan när som helst återkalla sin ansökan. Övervakningsmyndigheten behåller under alla omständigheter de upplysningar som lämnats i samband med en ansökan om vägledning och kan använda dem i senare förfaranden enligt kapitel II (jfr punkt 11 ovan).

V. VÄGLEDANDE SKRIVELSER

19. En vägledande skrivelse innehåller
 - en sammanfattande beskrivning av de sakförhållanden den bygger på och
 - de huvudsakliga rättsliga grunderna för övervakningsmyndighetens uppfattning i de nya frågor rörande artiklarna 53 och/eller 54 som tagits upp i ansökan.
20. En vägledande skrivelse kan begränsas till delar av de frågor som tagits upp i ansökan. Den kan också innehålla ytterligare aspekter som inte tagits med i ansökan.
21. Vägledande skrivelser kommer att läggas ut på övervakningsmyndighetens webbplats, med beaktande av företagets berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Innan övervakningsmyndigheten utfärdar en vägledande skrivelse kommer den att komma överens med sökandena om en offentlig version.

VI. VERKNINGARNA AV VÄGLEDANDE SKRIVELSER

22. Kommissionens vägledande skrivelser är främst avsedda att hjälpa företag att själva göra en välgrundad bedömning av sina avtal och förfaranden.
 23. En vägledande skrivelse påverkar inte Eftadomstolens eller gemenskapsdomstolarnas bedömning av samma fråga.
 24. Övervakningsmyndigheten är inte förhindrad att senare pröva det avtal eller förfarande som legat till grund för en vägledande skrivelse i ett förfarande enligt kapitel II, särskilt till följd av ett klagomål. I så fall kommer myndigheten emellertid att ta hänsyn till den tidigare vägledande skrivelsen, såvida inte de bakomliggande sakförhållandena har ändrats, nya omständigheter har tagits upp i ett klagomål, Eftadomstolens eller gemenskapsdomstolarnas rättspraxis har utvecklats eller det har skett större ändringar av myndighetens politik.
 25. Vägledande skrivelser är inte beslut från övervakningsmyndighetens sida och är inte bindande för konkurrensmyndigheter och domstolar i Eftastaterna som är behöriga att tillämpa artiklarna 53 och 54. Eftastaternas konkurrensmyndigheter och domstolar är emellertid fria att beakta vägledande skrivelser från övervakningsmyndigheten på det sätt de finner det lämpligt i samband med ett ärende.
-

Godkännande av statligt stöd i enlighet med artikel 61 i EES-avtalet och artikel 1.3 i del I i protokoll 3 till övervakningsavtalet

Eftas övervakningsmyndighet har beslutat att inte göra några invändningar

(2006/C 305/14)

Dag för antagande: 5 juli 2006

Eftastat: Norge

Stöd nr: 59434

Benämning: Stödordning för forskning, utveckling och innovation inom sjöfartsindustrin.

Syfte: Stödordningen har som främsta syfte att stärka konkurrenskraften och öka mervärdet i sjöfartsindustrin genom att främja forskning, utveckling och innovation inom denna näringsgren.

Rättslig grund: *Stortingsproposisjon nr. 1 (2005-2006) Nærings- og handelsdepartementet* (ministeriet för handel och industri), kapitel 2421, avsnitt 79 och verksamhetsmål för Innovasjon Norge 2006.

Budget/Varaktighet: Budgetanslaget för stödordningen uppgår till 20 miljoner NOK för 2006 (motsvarande ca 2,6 miljoner EUR). Budgetanslagen för kommande år kommer att fastställas i samband med det årliga budgetförfarandet i parlamentet. Stödordningen har en varaktighet på sex år.

Giltig språkversion av beslutstexten finns på följande webbadress:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry/>. Konfidentiella uppgifter har tagits bort.

Uppmaning enligt artikel 1.2 i del I av protokoll 3 till övervakningsavtalet att inkomma med synpunkter på statligt stöd avseende tillämpningen av artikel 3 i den norska lagen om kompensation av mervärdeskatt

(2006/C 305/15)

Genom beslut nr 225/06/KOL av den 19 juni 2006, som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, inledde Eftas övervakningsmyndighet förfaranden i enlighet med artikel 1.2 i del I av protokoll 3 till övervakningsavtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (nedan kallat övervakningsavtalet). De norska myndigheterna har underrättats genom en kopia av beslutet.

Eftas övervakningsmyndighet uppmanar härmed övriga Eftastater, EU:s medlemsstater samt andra berörda parter att inom en månad från den dag då detta meddelande offentliggörs inkomma med synpunkter på åtgärden i fråga till:

Eftas övervakningsmyndighet
Registreringsenheten
35, Rue Belliard
B-1040 Bryssel

Synpunkterna kommer att meddelas de norska myndigheterna. Tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

SAMMANFATTNING

FÖRFARANDE

Genom en skrivelse av den 16 oktober 2003 tog övervakningsmyndigheten emot ett klagomål i vilket det påstods att flera kommunala skolor som tillhandahåller specialiserade utbildningstjänster i konkurrens med privata skolor får statligt stöd genom den tillämpning av kompensation för ingående mervärdeskatt som anges i artikel 3 i den norska lagen om kompensation för mervärdeskatt.

Efter skriftväxling med de norska myndigheterna samt med klaganden har övervakningsmyndigheten beslutat att inleda det formella granskningsförfarandet avseende denna åtgärd.

BEDÖMNING AV STÖDÅTGÄRDEN

De norska myndigheterna införde mervärdeskatt 1970. Även om det är en allmän skyldighet att betala utgående mervärdeskatt på tjänster sedan 2001, undantas vissa uttryckligen nämnda tjänster fortfarande från mervärdeskatt. Därmed betalar företag som bedriver en verksamhet som inte omfattas av lagen om mervärdeskatt ingående mervärdeskatt på sina inköp av varor och tjänster, men kan inte ta ut utgående mervärdeskatt på sin försäljning.

De norska myndigheterna antog, med verkan från den 1 januari 2004, lagen om kompensation för mervärdeskatt för att lindra snedvridningen av konkurrensen till följd av lagen om mervärdeskatt för verksamheter som bedrivs av de offentliga myndigheter som inte omfattas av lagen om mervärdeskatt och som inte kan få tillbaka ingående mervärdeskatt.

Enligt artikel 3 i lagen om kompensation av mervärdeskatt kompenserar den norska staten ingående mervärdeskatt som betalas av lokala och regionala myndigheter, interkommunala företag, privata eller icke-vinstdrivande företag som utför lagstadgade skyldigheter åt lokala eller regionala myndigheter och vissa andra institutioner när de köper varor och tjänster från andra registrerade företag. När offentliga företag bedriver verksamheter som omfattas av lagen om mervärdeskatt och följaktligen tar ut utgående mervärdeskatt, kan de dra av ingående mervärdeskatt på samma sätt som andra företag som bedriver samma verksamhet. Å andra sidan anges det i lagen om kompensation av mervärdeskatt att erlagd ingående mervärdeskatt skall återbetalas när offentliga företag utför verksamheter som inte omfattas av lagen om mervärdeskatt. Privata konkurrenter som utför samma verksamheter, vilka inte tas upp i lagen om kompensation av mervärdeskatt, kompenseras inte för erlagd ingående mervärdeskatt. Även om det huvudsakliga syftet med denna rättsakt var att skapa lika villkor mellan interna enheter och externa enheter som får uppdraget på entreprenad, har den skapat en ny snedvridning av konkurrensen när offentliga enheter producerar tjänster i konkurrens med privata företag.

Enligt övervakningsmyndighetens preliminära uppfattning utgör den kompensation som beviljats enligt lagen om kompensation av mervärdesskatt statligt stöd i enlighet med artikel 61.1 i EES-avtalet. Staten beviljar bara en selektiv fördel till de företag som anges i lagen om kompensation av mervärdesskatt som konkurrerar med andra företag inom EES.

Om kompensationen för ingående mervärdesskatt betraktas som statligt stöd skulle det utgöra driftstöd. Därför betvivlar övervakningsmyndigheten att det finns grunder för förenlighet i enlighet med artikel 61.2 och 61.3 i EES-avtalet som kan tillämpas på ärendet i fråga. Övervakningsmyndighetens preliminära uppfattning är vidare att artikel 59.2 i EES-avtalet inte förefaller bekräfta förenligheten med lagen om kompensation av mervärdesskatt.

SLUTSATS

Med hänsyn till ovanstående överväganden beslutade övervakningsmyndigheten att inleda det formella granskningsförfarandet i enlighet med artikel 1.2 i EES-avtalet. Berörda parter uppmanas att inkomma med synpunkter inom en månad från dagen för offentliggörandet av detta beslut i *Europeiska unionens officiella tidning*.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 225/06/COL

of 19 July 2006

to initiate the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to Article 3 of the Norwegian Act on compensation for value added tax (VAT)

(Norway)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof,

Having regard to Article 1(2) in Part I and Articles 4(4), 6 and 10 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement,

Whereas:

I. FACTS

1 Procedure

By letter dated 16 October 2003, the Authority received a complaint in which it was alleged that several county municipal schools, which provide specialised educational services in competition with the complainant, receive State aid through the application of input tax compensation provided for in Article 3 of the Value Added Tax Compensation Act ⁽⁴⁾. According to the complainant, municipal schools that provide certain educational services falling outside the VAT system in competition with other undertakings, receive a compensation for the input VAT paid on goods and services purchased in relation to the services they provide on commercial basis, to which private competitors are not entitled. The letter was received and registered by the Authority on 20 October 2003 (*Doc. No. 03-7325 A*).

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the 'Authority'.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the 'EEA Agreement'.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the 'Surveillance and Court Agreement'.

⁽⁴⁾ Act No 108 of 12 December 2003 on VAT compensation to local and regional authorities (Lov om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv). Hereinafter referred to as the 'VAT Compensation Act'.

After various telephone calls between the Authority and the complainant, the latter sent a letter dated 27 July 2004 providing additional information regarding the original complaint (*Event No. 289514*).

By letter dated 15 December 2004 (*Event No. 189295*), the Authority informed the Norwegian authorities about the complaint and asked the Norwegian authorities for comments. Further, the Authority requested information and clarifications on the application of the input tax compensation in general and, more specifically, to the public undertakings referred to in the above-mentioned complaint.

By letter dated 17 January 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 14 January 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided answers to the Authority's questions on the application of input tax compensation in Article 3 of the VAT Compensation Act. The letter was received and registered by the Authority on 18 January 2005 (*Event No. 305693*).

By letter dated 12 April 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 11 April 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided information in relation to the seven county municipal schools. The letter was received and registered by the Authority on 14 April 2005 (*Event No. 316494*).

By letter dated 12 October 2005 (*Event No. 345123*), the Authority sent a second information request to which the Norwegian authorities replied by letter dated 7 December 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 2 December 2005 and 30 November 2005 respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance. The letter was received and registered by the Authority on 8 December 2005 (*Event No. 353753*).

2 Legal framework on VAT and VAT Compensation in Norway

First, on the basis of the information provided by the Norwegian authorities, the Authority will briefly describe the general VAT system in Norway, and the provisions of the VAT compensation basically aimed at local and regional authorities.

2.1 *The VAT Act*

2.1.1 *General introduction*

The Norwegian authorities introduced value added tax ⁽¹⁾ in 1970 through the Value Added Tax Act of 19 June 1969 ⁽²⁾.

VAT is an indirect tax on consumption of goods and services. VAT is calculated at all stages of the supply chain and on imports of goods and services from abroad. The final consumer, not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. The VAT due at each stage of the supply chain amounts to the difference between output tax and input tax. Output tax is, according to Article 4(1) of the VAT Act, a tax calculated and collected on sales of taxable goods and services. Input tax is, according to Article 4(2) of the VAT Act, a tax accrued on purchases of taxable goods and services. Taxable persons which are liable to output tax are entitled to deduct input tax for the goods and services acquired.

Until 1 July 2001, there was a general liability to pay output tax on supply of goods but only a limited number of services, specifically referred to in the VAT Act, were subject to output tax. From 1 July 2001 onwards, Norway introduced a general liability to pay output tax on supply of services. Certain services explicitly mentioned are still exempted from VAT.

2.1.2 *Material scope of the VAT Act*

VAT is paid on the sale of goods and services covered by the VAT Act.

Article 2 in Chapter I of the VAT Act provides a definition of goods and services within the meaning of the VAT Act:

'By goods are meant physical objects, including real property. By goods are also meant electric power, water from waterworks, gas, heat and refrigeration. By a service is meant anything that can be supplied that is not regarded as goods as defined in the first sub-section. Also regarded as a service is a limited right to a physical object or real estate property, together with the total or partial utilisation of intangible property.'

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as 'VAT'.

⁽²⁾ Act No 66 of 19 June 1969 on Value Added Tax (Lov om merverdiavgift). Hereinafter referred to as the 'VAT Act'.

Article 3 in Chapter I of the VAT Act defines a sale as follows:

- The delivery of goods in return for a remuneration, including the delivery of goods produced on order or the delivery of goods in connection with the carrying out of services.
- The carrying out of services in return for remuneration.
- The delivery of goods or the carrying out of services as total or partial return for goods or services received¹.

2.1.3 *Deduction and refund (input tax)*

It follows from the first sentence in Article 21 in Chapter VI of the VAT Act that, as a main rule, a registered person engaged in trade or business may deduct input tax on goods and services for use in an enterprise from the output tax charged on sales.

2.1.4 *Transactions falling outside the scope of the VAT Act* ⁽¹⁾

Articles 5, 5a and 5b in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. According to Article 5, sales by certain institutions, organisations etc ⁽²⁾ are not covered by the VAT Act ⁽³⁾. Furthermore, according to Article 5a, the VAT Act does not apply to the supply and letting of real estate or rights to real property. Finally, it follows from Article 5b that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. The suppliers of such services are not permitted to charge output tax and, accordingly, do not get credit for input tax on purchases.

2.1.5 *Liability to pay tax*

According to Article 10(1) in Chapter III of the VAT Act, persons engaged in trade or business and liable to VAT registration, shall calculate and pay tax on sales of goods and services covered by the Act ⁽⁴⁾.

It follows from the above that any undertaking carrying out an activity which does not fall within the scope of the VAT Act pays input tax on its purchases of goods and services but cannot charge output tax on its sales.

However, when the State, municipalities and institutions which are owned or operated by the State or a municipality engage in activities falling within the scope of the VAT Act, they are subject to VAT in the same way as any other person engaged in trade or business on goods and services ⁽⁵⁾. These undertakings shall be registered in the VAT Register and calculate output tax on their sales. Accordingly, such undertakings are entitled to deduct input tax but only on goods and services which are sold to others.

Finally, as mentioned above, like any other undertaking, the State, municipalities and institutions owned or operated by the State may carry out activities which fall outside the scope of the VAT Act. When they carry out such activities which fall outside the VAT Act, they cannot charge output tax. Thus, they cannot, according to the VAT Act, recover input tax paid on their purchases of goods and services related to the said activity.

⁽¹⁾ Article 5 and following of the VAT Act needs to be distinguished from transactions covered by Articles 16 and 17 of the VAT Act, which cover the so-called zero-rated supply (Output tax equal to zero with credit for input tax). A zero-rated supply falls within the scope of the VAT Act, but no output tax is charged since the rate is zero. The provisions of the VAT Act apply in full for such supplies, including the regulations relating to deductions for input tax.

⁽²⁾ Reference is made to Article 5 of the VAT Act according to which sales by certain entities like museums, theatres, non profit associations, etc, fall outside the scope of the VAT Act.

⁽³⁾ Article 5(2) of the VAT Act states that the Ministry of Finance may issue regulations delimiting and supplementing the provisions in the first subsection and may stipulate that businesses referred to in the first subsection, 1(f) shall nevertheless calculate and pay output tax if the exemption brings about a significant distortion of competition in relation to other, registered businesses that supply equivalent goods and services.

⁽⁴⁾ See Chapter IV in connection with Chapter I of the VAT Act.

⁽⁵⁾ See Article 11 of the VAT Act.

2.2 *The VAT Compensation Act*

2.2.1 *General introduction*

The VAT Compensation Act entered into force on 1 January 2004. According to Article 1, the objective of the VAT Compensation Act is to mitigate distortion of competition resulting from the VAT Act. According to the Norwegian authorities, the application of the VAT Act may result in distortions of competition for activities carried out by public authorities which are outside the scope of the VAT Act and which cannot accordingly recover input tax. This may influence decisions of public authorities when choosing between self supply of goods and services and purchase of goods and services liable for output tax from private service providers. By compensating public authorities for input tax on all goods and services, in general, the intention of the Norwegian authorities is to create a level playing field between self supply and outsourcing.

By introducing a general input tax compensation scheme in 2004 mainly for local and regional authorities, the Norwegian authorities replaced a limited input tax compensation scheme for local and regional authorities from 1995⁽¹⁾. The old input tax compensation scheme was limited to services explicitly mentioned in the law. According to Article 2 of the old VAT Compensation Act, compensation of input tax covered only services such as laundry services, real estate construction work services and cleaning services.

2.2.2 *Preparatory documents*

a) NOU 2003:3⁽²⁾

In 2002, the Norwegian authorities appointed an expert committee⁽³⁾ to consider solutions for making the VAT system neutral for public authorities in relation to procurement of goods and services.

The Rattsø Committee recommended introducing a compensation scheme for all input tax incurred by local and regional authorities when buying goods and services.

The Rattsø Committee outlined in its report possible new distortions of competition resulting from the proposed general input tax compensation scheme. According to the Rattsø Committee, a general input tax compensation scheme may imply new significant distortions of competition between municipalities carrying out economic activity and private undertakings when the activities carried out fall outside the scope of the VAT Act. This may apply, in the view of the Rattsø Committee, to the provision of services such as health and education. This means that entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act⁽⁴⁾ are compensated for the input tax paid on all their purchases of goods and services whereas private undertakings providing the same services are not.

The Rattsø Committee made an assessment in Section 11.2.8 of its report on the proposed input tax compensation scheme in relation to the State aid rules of the EEA Agreement. The Rattsø Committee pointed out some concerns as to whether the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act could constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement⁽⁵⁾.

b) Ot.prp. nr. 1 (2003-2004)⁽⁶⁾

Based on the considerations of the Rattsø Committee, the Norwegian Government on 3 October 2003 presented a proposition for a new Act on VAT Compensation⁽⁷⁾ for municipalities and counties. According to the proposition, public authorities would be compensated for input tax on all goods and services.

The proposition acknowledged that a general compensation scheme would involve distortions of competition between public and private providers of services which are outside the scope of the VAT Act. In order to alleviate these distortions, it was *i.a.* proposed that private and non profit enterprises performing health, education and social services imposed by law should be comprised by the compensation.

⁽¹⁾ Act No 9 of 17 February 1995 on VAT Compensation for local and regional authorities (Lov om kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner mv.).

⁽²⁾ Norges Offentlige Utredninger (NOU) 2003: 3, Merverdiavgiften og kommunene, Konkurranserevidninger mellom kommuner og private (hereinafter referred to as the 'Rattsø report').

⁽³⁾ Hereinafter referred to as 'the Rattsø Committee' or the 'Committee'.

⁽⁴⁾ For the text of this article, see Section 2.2.3 below.

⁽⁵⁾ For the notion of state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement reference is made to Section II.3 below.

⁽⁶⁾ Odelstingsproposisjon nr. 1 (2003-2004) Skatte- og avgiftsopplegget 2004 — lovendringer.

⁽⁷⁾ Hereinafter referred to as 'the proposition'.

2.2.3 Legal provisions

Article 2 of the VAT Compensation Act exhaustively lists the legal persons falling within the scope of the Act. The Article reads:

This act is applicable to:

- a) *Local and regional authorities carrying out local or regional activities in which the local council or county council or another council under the Local Government Act ⁽¹⁾ or other special local governmental legislation are the supreme body;*
- b) *Intermunicipal companies established according to the Local Government Act ⁽²⁾ or other special local governmental legislation;*
- c) *Private or non-profit undertakings in as far as they carry out health, educational or social services which are statutory obligations of local or regional authorities;*
- d) *Day care institutions as mentioned in Article 6 of the Day Care Act ⁽³⁾;*
- e) *Joint Parish Council (Kirkelig fellesråd).*

The undertakings shall be registered in the Central Coordinating Register for Legal Entities (Enhetsregisteret).

According to Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian State compensates input tax paid by legal persons falling within the scope of the VAT Compensation Act when buying goods and services from other registered undertakings.

When public undertakings carry out activities within the scope of the VAT Act and consequently charge output tax, they can deduct input tax like other undertakings carrying out the same activities ⁽⁴⁾. On the other hand, when public undertakings carry out activities which fall outside the VAT Act, the VAT Compensation Act provides for the reimbursement of paid input tax ⁽⁵⁾.

Pursuant to Article 4(2) of the VAT Compensation Act, compensation of input tax is not granted when the entity has the right to deduct input VAT according to the VAT Act Chapter VI.

Moreover, Article 5 of the VAT Compensation Act states that total amount of the input tax compensated according to Article 3 of the VAT Compensation Act shall as the main rule be financed by reductions in the annual State transfers to local and regional authorities.

Article 6(1) of the VAT Compensation Act requires legal persons entitled to compensation of input tax to periodically submit data to the County Tax Assessment Office (Fylkesskattekontoret) showing total amount of input tax paid. To qualify for compensation, paid input tax must amount to a minimum of NOK 20 000 within a calendar year ⁽⁶⁾.

2.3 Comments by the Norwegian authorities

In its correspondence with the Authority, the Norwegian authorities claim that the compensation of input tax foreseen under Article 3 of the VAT Compensation Act falls outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. The Norwegian authorities allege that when the scheme was introduced in 2004, municipal appropriations in the annual fiscal budget were reduced accordingly by the expected amount of input tax compensated. Therefore, the Norwegian authorities are of the opinion that the input tax compensation scheme is self-financing, and not financed through State resources from the fiscal budget ⁽⁷⁾.

Further, the Norwegian authorities justify the selective nature of Article 3 of the VAT Compensation Act by referring to the objective of the VAT Compensation Act. According to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective is to mitigate distortion of competition resulting from the general VAT system. By compensating the municipalities for input tax on all goods and services, the Norwegian authorities aim to create a level playing field between self-supply and outsourcing. Accordingly, the Norwegian authorities consider that the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act falls within the nature and logic of the VAT system ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽²⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽³⁾ Act No 64 of 17 June 2005 on Day Care Institutions (Lov om barnehager).

⁽⁴⁾ See Chapter VI of the VAT Act.

⁽⁵⁾ Article 3 in connection with Article 4 of the VAT Compensation Act.

⁽⁶⁾ See Article 6(2) of the VAT Compensation Act.

⁽⁷⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 14 January 2005. The opinion of the Norwegian authorities is repeated on page 2 of letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance.

⁽⁸⁾ Page 2 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

Nevertheless, the Norwegian authorities acknowledge that the general input tax compensation scheme may imply an economic advantage for public entities carrying out economic activities falling outside the scope of the VAT Act.

On page 3 of the letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance, the Norwegian authorities state the following:

The full compensation scheme does not include private undertakings which conduct health services, social services or educational services which the law does not require the municipalities to carry out. Input VAT related to these activities must therefore normally be borne by the private undertakings themselves. Consequently when private undertakings carry out such services their operating costs may exceed the operating costs of municipal participants offering the same services.

Finally, according to the Norwegian authorities, the scope of the VAT Compensation Act was limited in order to prevent it from becoming too extensive and costly for the tax authorities. When the scheme was framed it was also assumed that the number of public authorities carrying out commercial activities in sectors outside the VAT system was insignificant ⁽¹⁾.

II. APPRECIATION

1. The scope of the current State aid investigation

The current State aid investigation started with a complaint regarding the concrete application of the VAT Compensation Act to a number of public undertakings involved in the provision of specialised educational services on a commercial basis. The State aid assessment of the allegations brought forward by the complainant is however intrinsically linked to the analysis of the VAT Compensation Act. Therefore, in the present decision, the Authority carries out an assessment of the VAT Compensation Act as such in relation to the State aid rules of the EEA Agreement.

2. State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement

2.1. Introduction

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

First, it must be noted that, as a general rule, the tax system of an EFTA State is not covered by the EEA Agreement. It must be understood that it is for each EFTA State to design and apply a tax system according to its own choices of policy. However, application of a tax measure, such as the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, may have consequences that would bring it within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. According to the case-law ⁽²⁾, Article 61(1) does not distinguish between measures of State intervention by reference to their causes or aims but defines them in relation to their effects.

Second, the question as to whether the measure at issue constitutes State aid arises only in so far as it concerns an economic activity ⁽³⁾, that is, an activity consisting of offering goods and services on a given market ⁽⁴⁾. A measure constitutes State aid only if it benefits an undertaking, a concept that, for the purposes of application of the rules on competition, encompasses, according to settled case-law, 'every entity engaged in an economic activity, regardless of the legal status of the entity and the way in which it is financed' ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 34; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnfjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraph 76; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 13; and Case C-241/94 *France v Commission* [1996] ECR I-4551, paragraph 20.

⁽³⁾ The Authority would like to refer to the decision of the European Commission on case N630/2003, local museums in the region of Sardinia. In this decision, the Commission considered that the measures foreseen by the notified scheme were to support museum activities to be undertaken by natural and non-profit institutions and of such a scale that they could be considered as not being economic activities.

⁽⁴⁾ Joined cases C-180/98 to C-184/98 *Pavlov and others* [2000] ECR I-6451, paragraph 75.

⁽⁵⁾ Case C-41/90 *Höfnér and Elser* [1991] ECR I-1979, paragraph 21.

Third, aid may be granted to public undertakings as well as to private undertakings ⁽¹⁾. A public undertaking, in order to be regarded as recipient of State aid does not necessarily need to have a legal identity separate from the State. The fact that an entity is governed by public law and is a non-profit making institution does not necessarily mean that it is not an 'undertaking' within the meaning of the State aid rules ⁽²⁾. As mentioned above, the criterion is whether the entity carries out activities of an economic nature ⁽³⁾. In the case at hand, the scope of the VAT Compensation Act is not limited to non-economic activities. While compensation for VAT paid for non-economic activities would not amount to State aid, compensation for input VAT in relation to activities of an economic nature may involve State aid.

The Authority will assess the VAT Compensation Act as a scheme. Following the definition laid down in Article 1(d) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an aid scheme is any act on the basis of which, without further implementing measures being required, individual aid awards may be made to undertakings defined within the act in a general and abstract manner. It also encompasses any act on the basis of which aid, which is not linked to a specific project, may be awarded to one or several undertakings for an indefinite period of time and/or for an indefinite amount. The measure under scrutiny concerns the compensation of input VAT to any legal person listed under Article 2 of the VAT Compensation Act which covers local and regional authorities, inter-municipal companies, private and non-profit undertakings carrying out statutory obligations on behalf of local authorities and certain other institutions. The compensation for input VAT is not an individual award of support to a single undertaking but a reoccurring event on a regular basis during an indefinite period of time in favour of an undefined number of beneficiaries. Hence, the notified measure has to be qualified as a scheme.

According to case law ⁽⁴⁾, the Authority would like to stress that it will assess the general characteristics of a scheme as such without examining each concrete application of the scheme in order to determine whether State aid is involved. The fact that support may also be granted to recipients which do not constitute undertakings does not alter this assessment.

2.2. State resources

In order to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, a measure must be granted by the State or through State resources.

The Authority considers that compensation granted under the VAT Compensation Act is granted by State resources since the compensation is granted by the State ⁽⁵⁾.

In the Authority's view it is not relevant for the assessment of whether the measure implies a drain on State resources, whether the central level of the State's cost of the compensation is counterbalanced by reduced transfer to the local and regional authorities as such. That the central level of the State finances is balanced by reducing internal block transfers between different levels of administration, does not alter this conclusion. In any case and although there is an aim to avoid reallocation of economic means between municipalities, reductions in transfers to individual municipalities are in principle independent of what they receive as compensation ⁽⁶⁾.

2.3. Economic advantage

First, an aid measure must confer on the beneficiaries advantages that relieve them of charges that are normally borne from their budget.

A financial measure granted by the State or through State resources to an undertaking which would relieve it from costs which would normally have to be borne by its own budget constitutes an economic advantage ⁽⁷⁾. As a preliminary remark, as stated above, a public authority is only considered to be an undertaking when it carries out an economic activity.

⁽¹⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 11.

⁽²⁾ Case C-244/94 *Fédération Française des Sociétés d'Assurance et a. v Ministère de l'Agriculture et de la Pêche* [1995] ECR I-4013, paragraph 21; and Case 78/76 *Steinike & Weinlig v Germany* [1977] ECR 595, paragraph 1.

⁽³⁾ Case 118/85 *Commission v Italy* [1987] ECR 2599, paragraph 7 et seq.

⁽⁴⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 57; Case C-66/02 *Italy v Commission* ECR [2005] not yet published, paragraph 91-92; Cases C-15/98 and C-105/99 *Italy v Commission* ECR [2000] I-8855, paragraph 51; and C-278/00 *Greece v Commission*, [2004] I-3997 paragraph 24.

⁽⁵⁾ See also Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraphs 27-28, where a deduction of VAT on input in a situation where there was no VAT on output was regarded to fulfil the criterion.

⁽⁶⁾ Cf. Ot. prp. Nr. 1 (2003-2004) Section 20.8.7.

⁽⁷⁾ Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76 and 78-79; Case C-301/87 *France v Commission* [1990] ECR I-307, paragraph 41.

The payment of input tax is an operating cost related to purchases in the normal course of an undertakings' economic activity, which is normally borne by the undertaking itself. To the extent that the Norwegian authorities compensate input tax on purchases of goods and services to undertakings not subject to VAT, but falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, they grant those undertakings an economic advantage. The operating costs which those undertakings will have to put up with are reduced in accordance with the amount of input tax compensated. In respect of goods and services not subject to output tax (with no credit for input tax), the Norwegian authorities grant, in application of the VAT Compensation Act, an advantage to the undertakings entitled to input tax compensation compared to those undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, which are not compensated for input tax.

2.4. Selectivity

Further, to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, the measure must be selective in that it favours 'certain undertakings or the production of certain goods'. It has first to be assessed whether the VAT Compensation constitutes a selective measure for being a derogation from the general VAT System. If confirmative, it has to be assessed whether the derogation nevertheless is justified due to the nature or general scheme of the tax system in question. The EFTA Court and European Court of Justice has held that any measure intended partially or wholly to exempt firms in a particular sector from the charges arising from the normal application of the general system, without there being any justification for this exemption on the basis of the nature and logic of the general system, constitutes State aid⁽¹⁾. A specific tax measure can only be justified by the internal logic of the tax system if it is consistent with it⁽²⁾. Only if the measure is justified by the nature or logic of the general system does it constitute a general measure⁽³⁾ and does not fall under Article 61(1) of the EEA Agreement. Hence, if the VAT Compensation is a derogation which can not be justified due to the nature or general scheme of the system, the measure would be regarded as selective.

The VAT is an indirect tax on the consumption of goods and services. As a rule, VAT is calculated at all stages of the supply chain and on the import of goods and services from abroad. The final consumer, who is not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. Although in principle all sales or goods and services are liable to VAT, some supplies are exempt (i.e. without a credit for input tax) which means that such supplies fall entirely outside the scope of the VAT Act. Businesses that only have such supplies cannot register for VAT and are not entitled to deduct VAT⁽⁴⁾.

The scope of the VAT Compensation Act is positively defined in that only legal persons falling within Article 2 of the VAT Compensation Act can be compensated for input tax on purchases. The advantage granted under the VAT Compensation Act for undertakings refunded for their input tax implies a relief from the obligation that follows from the general VAT system. These undertakings are placed in a more favourable financial position than others providing the same services or goods but which are not listed under the VAT Compensation Act⁽⁵⁾.

The fact that the number of undertakings able to claim entitlement under the measure at issue may be very large or that they belong to different sectors of activity is, according to settled case law⁽⁶⁾, not sufficient to call into question its selective nature and therefore to rule out its classification as State aid. Similarly, aid may concern a whole economic sector and still be covered by Article 61(1) of the EEA Agreement⁽⁷⁾.

The next step is then to assess whether this compensation nevertheless is in line with the nature and logic of the VAT system. In order to determine whether it is consistent with the nature and logic of the general VAT system, the Authority must assess whether the input tax refund provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act meets the objectives inherent in the VAT system itself, or whether it pursues other objectives outside the VAT system.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76-89; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 16.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 84-85; Joined cases T-127/99, T-129/99 and T-148/99 *Territorio Histórico de Alava et a v Commission* [2002] ECR II-1275, paragraph 163.

⁽³⁾ Case C-143/99 *Adria-Wien Pipeline and Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* [2001] ECR I-8365, paragraph 42; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 43.

⁽⁴⁾ These exemptions must be differentiated from the supplies which are zero-rated (i.e. exempt with a credit for input tax). The provisions of the VAT Act apply in full to such supplies, including the regulations relating to deductions for input VAT.

⁽⁵⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 14.

⁽⁶⁾ Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 42; Case C-409/00 *Spain v Commission* [2003] ECR I-1487 paragraph 48.

⁽⁷⁾ Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671 paragraph 33.

The Norwegian authorities state that, according to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective of the input tax compensation is to create a level playing field between self-supply and outsourcing. The objective pursued with the introduction of the VAT Compensation Act is to facilitate and encourage the choice by public entities between self supply and outsourcing of goods and services subject to VAT. The merit of the VAT Compensation Act is thus to create a level playing field between self supply and outsourcing by public entities. Although this objective is commendable, in the opinion of the Authority this can hardly be said to be in the nature and logic of the VAT system itself which is, as mentioned above, a tax on consumption. The VAT compensation is not a part of the VAT system, established in 1970, as such but a later separate measure to rectify some of the distortions created by the VAT system.

For the above mentioned reasons, in the preliminary opinion of the Authority the VAT compensation cannot be seen to be in the nature and logic of the VAT system. Hence, the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act is selective in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

2.5. *Distortion of competition*

A measure must distort or threaten to distort competition for it to fall within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Only public and private entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act benefit from input tax compensation. However, when these entities provide services falling outside the VAT system in competition with undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, the latter will have to put up with higher purchase costs although they carry out similar services. Although the input tax compensation has been aimed at mitigating distortions for municipal acquisitions, it has created a distortion of competition between public authorities carrying out economic activities and private undertakings carrying out the same economic activities in sectors outside the scope of the VAT Act. By way of example, public schools providing specialised educational services in competition with other private operators receive a compensation for the input VAT paid in relation to these services whereas the latter have to put up with this costs. Accordingly, due to the intervention of the State, the products offered by private operators could be more expensive and thus competition is distorted. In areas where both public and private operators are compensated the aid would still threaten to distort competition between national and other EEA operators.

Thus, regarding provision of services outside the scope of the VAT Act, the Authority is of the preliminary opinion that competition between undertakings is distorted.

2.6. *Effect on trade*

A State aid measure falls within the scope of 61(1) of the EEA Agreement only in as far as it affects trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

In the following, the Authority will assess whether the limitation of the scheme under assessment to certain legal persons and certain sectors hinders the aid from being capable of affecting trade between the Contracting Parties and hence brings it outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Whenever an aid measure strengthens the position of an undertaking compared to other undertakings competing in intra EEA trade, the latter must be regarded as affected by that aid ⁽¹⁾.

This is so even if the beneficiary undertaking is itself not involved in cross-border activities ⁽²⁾. This is because domestic production may be maintained or increased with the result that undertakings established within the area covered by the EEA Agreement have less chance of exporting their products to the market in the EEA State granting aid ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case 730/79 *Philip Morris v Commission* [1980] ECR 2671, paragraph 11.

⁽²⁾ Case T-55/99 *CETM v Commission* [2000] ECR II-3207, paragraph 86.

⁽³⁾ Case E-6/98 *Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case C-303/88 *Italy v Commission* [1991] ECR I-1433, paragraph 27; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 40; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 78.

Moreover, the character of the aid does not depend on the local or regional character of the services supplied or on the scale of the field of activity concerned ⁽¹⁾. The local character of the activities of the beneficiaries of a measure constitutes one of the features to be taken into account in the assessment of whether there is an effect on trade but it is not sufficient to prevent the aid from having an effect on trade ⁽²⁾. According to settled case-law, the relatively small amount of aid, or the relatively small size of the undertaking which receives it, does not, as such, exclude the possibility that trade within the EEA might be affected ⁽³⁾.

In the assessment of the effect on trade, the Authority is not required to determine the actual effect of an aid scheme but to examine whether it is potentially liable to affect trade within the EEA ⁽⁴⁾. Thus, the criterion of the effect on trade has been traditionally interpreted in a non restrictive way to the effect that, in general terms, a measure is considered to be State aid if it is *capable* of affecting trade between the EEA States ⁽⁵⁾.

In principle, the beneficiaries under the VAT compensation scheme can receive compensation for input VAT under the conditions of the scheme, regardless of whether aid to operators in these sectors would have an effect on trade. Since the VAT compensation arrangement is assessed as a scheme, the Authority must assess the general features of the scheme, as such, to ascertain whether it involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Case law of the ECJ has established that '*in the case of an aid scheme, the Commission may confine itself to examining the general characteristics of the scheme in question without being required to examine each particular case in which it applies.*' ⁽⁶⁾. The EFTA Court has also endorsed this interpretation ⁽⁷⁾.

Aid can be granted to undertakings operating in sectors open for competition with other undertakings in the EEA. The complaint received by the Authority illustrates that aid might be granted to undertakings operating in competition with other undertakings in the EEA. Undertakings established in neighbouring European countries provide specialised educational services in competition with Norwegian institutions which benefit from the application of the VAT Compensation Act.

Articles 5 and 5a in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. Furthermore, Article 5b of the same Act provides that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. All these services are hence outside the scope of the VAT system, but are in principle covered by the VAT Compensation act ⁽⁸⁾. Some of these sectors are partly or fully open for EEA-wide competition. Aid granted to undertakings in these sectors is thus capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

For these reasons, and taking into account the Court's jurisprudence, the Authority preliminarily considers that the VAT Compensation Act is a general nationwide compensation scheme which is capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 77; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 33; Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 40.

⁽²⁾ Joined Cases T-298/97 to T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraph 91.

⁽³⁾ Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 41; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 81; Joined Cases C-34/01 to C-38/01 *Enirisorse* [2003] ECR I-14243, paragraph 28; Case C-142/87 *Belgium v Commission ('Tubemeuse')* [1990] ECR I-959, paragraph 43; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 42.

⁽⁴⁾ Case C-298/00 *P Italy v Commission* [2004] ECR I-4087, paragraph 49; and Case C-372/97 *Italy v Commission* [2004] ECR I-3679, paragraph 44.

⁽⁵⁾ Joined Cases T-298/97-T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraphs 76-78.

⁽⁶⁾ Case T-171/02 *Regione autonoma della Sardegna v Commission* [2005] not yet reported, paragraph 102; Case 248/84 *Germany v Commission* [1987] ECR 4013, paragraph 18; Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671, paragraph 48; and Case C-278/00 *Greece v Commission* [2004] ECR I-3997, paragraph 24.

⁽⁷⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] Report of the EFTA Court, page 76, paragraph 57.

⁽⁸⁾ Article 4 of the VAT Compensation Act introduces some limitation of the possibility to be compensated.

⁽⁹⁾ The Authority and the European Commission have considered that local projects of limited scale, (see, amongst other examples, the Authority's Decision on the private day-care facilities on public sites with subsidised real estate leasehold fees in Oslo, Decision No 291/03/COL of 18 December 2003 or Commission's Decisions on cases N530/99 Restoration of Santa María de Retuerta Monastery or NN136/A/02 Ecomusée d'Alsace) do not affect trade. However, in the case of schemes with such a broad scope of application as the one at hand, the Authority has considered that the effect on trade cannot *a priori* be excluded (see in particular, the Authority's Decision No 298/05/COL on the proposal for regionally differentiated rates of social security contributions for certain economic sectors).

2.7. Conclusion

Since all conditions set out in Article 61(1) of the EEA Agreement seem to be fulfilled, it is the preliminary view of the Authority that, in applying the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian authorities grant State aid to undertakings falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act.

3. Procedural requirements

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, *'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'*.

The Norwegian authorities did not notify the introduction of the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act to the Authority. For the reasons mentioned above, the Authority is of the preliminary opinion that the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Thus, the Norwegian authorities should have notified the introduction of this measure to the Authority and should have awaited the Authority's decision before putting the scheme into effect. The Authority therefore preliminarily concludes that the Norwegian authorities have not respected their obligations pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

4. Compatibility of the aid

The Authority has doubts as to whether any of the grounds for compatibility foreseen under Article 61(2) and (3) of the EEA Agreement could be applicable to the case at hand.

The Authority is of the preliminary opinion that none of the derogations mentioned in Article 61(2) of the EEA Agreement can be applied to the case at hand.

Furthermore, the Authority has doubts whether the input tax compensation laid down in the VAT Compensation Act can be considered compatible on the basis of Article 61(3) of the EEA Agreement.

The input tax compensation cannot be considered within the framework of Article 61(3)(a) of the EEA Agreement since none of the Norwegian regions qualify for this provision, which requires an abnormally low standard of living or serious underemployment.

This compensation does not seem to promote the execution of an important project of common European interest or remedy a serious disturbance in the economy of a State, as it is requested for compatibility on the basis of Article 61(3)(b) of the EEA Agreement.

Concerning Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, aid could be deemed compatible with the EEA Agreement if the aid facilitates the development of certain economic activities or of certain economic areas and where such aid does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest. The aid scheme at hand does not seem to facilitate the development of certain economic activities or areas.

In addition, the Authority considers that a reduction in the running costs of an undertaking, such as the input tax, constitutes operating aid. This type of aid is, in principle, prohibited. The Authority does not know of any reason in the case at hand to deviate from this approach.

Aid can be compatible under the derogation in Article 59(2) of the EEA Agreement. However, the Authority preliminarily considers that Article 59(2) of the EEA Agreement does not seem to justify the compatibility of the VAT Compensation Act.

5. Conclusion

Based on the information submitted by the Norwegian authorities, the Authority preliminarily considers that the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Furthermore, the Authority has doubts that the input tax compensation can be considered compatible with the State aid rules of the EEA Agreement.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests the Norwegian authorities to submit their comments within **two months** of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing considerations, the Authority requires the Norwegian authorities within **two months** of receipt of this decision to provide all documents, information and data needed for the assessment of the compatibility of the VAT Compensation Act with the State aid rules of the EEA Agreement.

The Authority would like to remind the Norwegian authorities that, according to the provisions of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, any incompatible aid unlawfully put at the disposal of the beneficiaries will have to be recovered, unless this recovery would be contrary to a general principle of EEA law.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The EFTA Surveillance Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement against Norway regarding the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act.

Article 2

The Norwegian authorities are requested, pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within two months from the receipt of this Decision.

Article 3

The Norwegian authorities are required to provide within two months from notification of this decision, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

Other Contracting Parties to the EEA Agreement and interested parties shall be informed by the publishing of a meaningful summary and the full text of this Decision in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication of this Decision.

Article 5

This Decision is addressed to the Kingdom of Norway.

Article 6

Only the English version is authentic.

Done at Brussels, 19 July 2006

For the EFTA Surveillance Authority,

Bjørn T. GRYDELAND

President

Kristján A. STEFÁNSSON

College Member

III

(Upplysningar)

KOMMISSIONEN

Ansökningsomgång för enskilda personer som vill bli införda i en databas över oberoende experter som kan bistå kommissionen vid genomförandet av sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling

(2006/C 305/16)

1. Härmed inbjuder kommissionen enskilda personer att ansöka om att bli införda i en databas över oberoende experter som skall kunna anlitas för att bistå kommissionen inom följande områden:
 - Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽¹⁾ och dess särskilda program.
 - Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (2007–2011)¹ och dess särskilda program.

(Sammantaget kallas de två programmen för *sjunde ramprogrammet*).
2. Europeiska gemenskapens ramprogram är indelat i fem särskilda program:
 - Samarbete
 - Idéer
 - Människor
 - Kapacitet
 - Gemensamma forskningscentrets verksamhet utanför kärnenergiområdet

Europeiska atomenergigemenskapens ramprogram är indelat i två särskilda program:

 - Forskning om fusionsenergi, kärnklyvning och strålskydd
 - Gemensamma forskningscentrets verksamhet inom kärnenergiområdet
3. I enlighet med de kriterier och förfaranden som fastställs i reglerna för företags, forskningscenters och universitets deltagande i Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram och i reglerna för spridning av dess forskningsresultat (2007–2013), och i enlighet med de kriterier och förfaranden som fastställs i reglerna för företags, forskningscenters och universitets deltagande i Europeiska atomenergigemenskapens sjunde ramprogram och i reglerna för spridning av dess forskningsresultat (2007–2011) (tillsammans kallade *reglerna*) kommer kommissionen att utse oberoende experter för följande uppgifter:
 - Att bistå i bedömningen av ansökningar i enlighet med det sjunde ramprogrammets olika vetenskapliga, tekniska och socioekonomiska mål. Här ingår också att ta fram rekommendationer om hur forskningen skall inriktas för att bäst nå målen för de särskilda programmen.
 - Att bistå kommissionen i övervakningen av de projekt som valts ut och finansieras av EU. Vid behov kan detta också omfatta övervakning av projekt som finansieras inom EU:s tidigare ramprogram för forskning och utveckling.
 - För andra uppgifter där det kan krävas speciell sakkunskap, t.ex. för övervakning av genomförande, utvärdering och konsekvensbedömning av program och politiska åtgärder på FoTU-området.
4. Kommissionen inbjuder härmed enskilda personer att ansöka om att bli införda i kommissionens databas över oberoende experter för sjunde ramprogrammet.

⁽¹⁾ Ramprogrammet är ännu inte offentliggjort i EUT. Den här ansökningsomgången offentliggörs i avvaktan på att sjunde ramprogrammet skall antas och träda i kraft. Ansökningsomgången börjar löpa först när ramprogrammet har trätt i kraft och det går att förvissa sig om att bestämmelserna om anlitan av enskilda experter för bedömningsverksamhet inte har ändrats i någon väsentlig omfattning. Detta offentliggörande av ansökningsomgången, i avvaktan på att sjunde ramprogrammet skall antas, kan inte tjäna som grund för någon form av anspråk mot kommissionen.

[Observera att kommissionen inte är skyldig att anlita enbart de experter som finns i databasen. Kommissionen har rätt att anlita även andra experter i enlighet med de förfaranden som fastställs i reglerna.]

5. De oberoende experterna skall ha lämpliga kvalifikationer och kunskaper inom de områden som de anlitas för.

De oberoende experterna skall dessutom ha omfattande yrkeserfarenhet från den offentliga eller privata sektorn inom minst ett av följande verksamhetsområden:

- Forskning inom de vetenskapliga och tekniska områden som är aktuella.
- Administration, ledning eller bedömning av projekt, program och politiska åtgärder inom FoTU-området.
- Praktiskt utnyttjande av resultat från FoTU-projekt, tekniköverföring, innovation och näringslivssamarbete, framför allt i fråga om små och medelstora företag.
- Frågor i gränssnittet mellan forskning och samhälle (t.ex. utbildning, kommunikation, sakkunskap, riskbedömning och etik).
- Internationellt samarbete inom forskning och teknik.
- Utveckling av mänskliga resurser.

De oberoende experterna måste dessutom ha de språkkunskaper som behövs.

6. För att garantera en oberoende bedömning av projektansökningar och projektövervakning, och oberoende i utförandet av andra uppgifter som kan vara aktuella, måste experterna underteckna en förklaring där de intygar att det inte föreligger någon intressekonflikt vid den tidpunkt då de anlitas. De förbinder sig också att underrätta kommissionen om det skulle uppstå någon intressekonflikt i samband med att de avger yttranden eller utför sina uppgifter. I hela sitt arbete skall experterna uppvisa plikt känsla och iaktta fullständig sekretess med avseende på den information och de handlingar som de tar del av.
7. Ansökningar får endast skickas in via internet med användning av den elektroniska ansökningsblankett som finns på webbplatsen <http://cordis.europa.eu/emmf7>

Ansökningsblanketten måste fyllas i på något av EU:s officiella språk. Ansök gärna redan nu så att kommissionen kan börja använda expertdatabasen för de första projektbedöm-

ningarna inom sjunde ramprogrammet som väntas äga rum i mars 2007. Ansökningar som kommer in efter den 31 juli 2013 beaktas inte.

Du som redan är införd i databasen över oberoende experter för sjätte ramprogrammet, och som önskar bli anlitad även för sjunde ramprogrammet, skall registrera om Dig på Cordis webbplats

http://cordis.europa.eu/research_openings/home.html

Där ombeds Du att överföra Dina uppgifter till databasen för sjunde ramprogrammet och att uppdatera Dina nyckelord och uppgifter om yrkeserfarenhet.

Alla uppgifter som Du fyller i registreras i databasen. Alla personuppgifter som samlas in inom ramen för den här ansökningsomgången behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 (om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter).

8. För att garantera insyn och öppenhet, och i enlighet med målen för det europeiska området för forskningsverksamhet, får kommissionen – efter förhandsgodkännande från berörda sökande – ge organ för offentlig forskningsfinansiering i medlemsstaterna och de länder som är associerade till ramprogrammet, liksom andra EU-program, tillträde till databasen.

I enlighet med de förfaranden som fastställs i reglerna kommer dessutom förteckningar över oberoende experter, som utsetts för projektbedömning, att med jämna mellanrum offentliggöras på internet.

9. EU-kommissionen företräder en politik för lika möjligheter för kvinnor och män. I det här sammanhanget har kommissionen satt som mål att inrätta bedömningspaneler som om möjligt består av 40 % kvinnor. I syfte att uppnå detta mål uppmuntrar kommissionen särskilt kvinnor med lämpliga kvalifikationer att söka.

Ansökningsomgång för organisationer som vill föreslå oberoende experter som skall kunna anlitas för att bistå kommissionen vid genomförandet av sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling

(2006/C 305/17)

1. Härmed inbjuder kommissionen vetenskapliga institutioner, yrkesorganisationer, näringslivsorganisationer, forskningsinstitutioner och andra organisationer med aktivt intresse av forskning och teknisk utveckling (FoTU) att lämna förslag på oberoende experter som skall kunna bistå kommissionen inom följande områden:
 - Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽¹⁾ och dess särskilda program.
 - Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (2007–2011) ¹ och dess särskilda program.

(Sammantaget kallas de två programmen för *sjunde ramprogrammet*).
2. Europeiska gemenskapens ramprogram är indelat i fem särskilda program:
 - Samarbete
 - Idéer
 - Människor
 - Kapacitet
 - Gemensamma forskningscentrets verksamhet utanför kärnenergiområdet

Europeiska atomenergigemenskapens ramprogram är indelat i två särskilda program:

 - Forskning om fusionsenergi, kärnklyvning och strålskydd
 - Gemensamma forskningscentrets verksamhet inom kärnenergiområdet
3. I enlighet med de kriterier och förfaranden som fastställs i reglerna för företags, forskningscenters och universitets deltagande i Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram och i reglerna för spridning av dess forskningsresultat (2007-2013), och i enlighet med de kriterier och förfaranden som fastställs i reglerna för företags, forskningscenters och universitets deltagande i Europeiska atomenergigemenskapens sjunde ramprogram och i reglerna för spridning av dess forskningsresultat (2007-2011) (tillsammans kallade *reglerna*) kommer kommissionen att utse oberoende experter för följande uppgifter:
 - Att bistå i bedömningen av ansökningar i enlighet med det sjunde ramprogrammets olika vetenskapliga, tekniska och socioekonomiska mål. Här ingår också att ta fram rekommendationer om hur forskningen skall inriktas för att bäst nå målen för de särskilda programmen.
 - Att bistå kommissionen i övervakningen av de projekt som valts ut och finansieras av EU. Vid behov kan detta också omfatta övervakning av projekt som finansieras inom EU:s tidigare ramprogram för forskning och utveckling.
 - För andra uppgifter där det kan krävas speciell sakkunskap, t.ex. för övervakning av genomförande, utvärdering och konsekvensbedömning av program och politiska åtgärder på FoTU-området.
4. Kommissionen inbjuder härmed vetenskapliga institutioner, yrkesorganisationer, näringslivsorganisationer, forskningsinstitutioner och andra organisationer med aktivt intresse av FoTU att skicka in listor med förslag på oberoende experter för sjunde ramprogrammet. Uppgifterna kommer att registreras i en databas. Kommissionen uppmanar särskilt förslag på experter från institutioner, organisationer och stater andra än förslagsställarens egen institution, organisation eller stat.

[Observera att kommissionen inte är skyldig att anlita enbart de experter som finns i databasen. Kommissionen har rätt att anlita även andra experter i enlighet med de förfaranden som fastställs i reglerna.]
5. De oberoende experterna skall ha lämpliga kvalifikationer och kunskaper inom de områden som de anlitas för.

De oberoende experterna skall dessutom ha omfattande yrkeserfarenhet från den offentliga eller privata sektorn inom minst ett av följande verksamhetsområden:

 - Forskning inom de vetenskapliga och tekniska områden som är aktuella.
 - Administration, ledning eller bedömning av projekt, program och politiska åtgärder inom FoTU-området.
 - Praktiskt utnyttjande av resultat från FoTU-projekt, tekniköverföring, innovation och näringslivssamarbete, framför allt i fråga om små och medelstora företag.

⁽¹⁾ Ramprogrammet är ännu inte offentliggjort i EUT. Den här ansökningsomgången offentliggörs i avvaktan på att sjunde ramprogrammet skall antas och träda i kraft. Ansökningsomgången börjar löpa först när ramprogrammet har trätt i kraft och det går att förvissa sig om att bestämmelserna om anlitande av enskilda experter för bedömningsverksamhet inte har ändrats i någon väsentlig omfattning. Detta offentliggörande av ansökningsomgången, i avvaktan på att sjunde ramprogrammet skall antas, kan inte tjäna som grund för någon form av anspråk mot kommissionen.

- Frågor i gränssnittet mellan forskning och samhälle (utbildning, kommunikation, sakkunskap, riskbedömning, etik etc.).
- Internationellt samarbete inom forskning och teknik.
- Utveckling av mänskliga resurser.

De oberoende experterna måste dessutom ha de språkkunskaper som behövs.

6. För att garantera en oberoende bedömning av projektansökningar och projektövervakning, och oberoende i utförandet av andra uppgifter som kan vara aktuella, måste experterna underteckna en förklaring där de intygar att det inte föreligger någon intressekonflikt vid den tidpunkt då de anlitas. De förbinder sig också att underrätta kommissionen om det skulle uppstå någon intressekonflikt i samband med att de avger yttranden eller utför sina uppgifter. I hela sitt arbete skall experterna uppvisa plikt känsla och iaktta fullständig sekretess med avseende på den information och de handlingar som de tar del av.
7. Organisationerna inbjudes att lämna förslag genom att gå till Cordis webbplats <http://cordis.europa.eu/emmp7>, logga på registreringssidan och sedan fylla i listor med de experter de önskar rekommendera. Lämna gärna förslag redan nu så att kommissionen kan börja anlita experterna för de första projektbedömningarna inom sjunde ramprogrammet som väntas äga rum i mars 2007.

Sista inlämningsdag är den 31 juli 2013.

Varje expertlista måste innehålla experternas fullständiga namn och titlar, deras e-postadresser samt uppgift om vilka forskningsområden som respektive expert kan anlitas inom.

Expertlistorna måste upprättas på något av EU:s officiella språk.

Kommissionen meddelar sedan de föreslagna experterna att de blivit föreslagna, och ber dem att föra in närmare uppgifter om sig själva i databasen för sjunde ramprogrammet.

Alla personuppgifter som samlas in inom ramen för den här ansökningsomgången behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 (om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter).

8. För att garantera insyn och öppenhet, och i enlighet med målen för det europeiska området för forskningsverksamhet, får kommissionen – efter förhandsgodkännande av de föreslagna experterna – ge organ för offentlig forskningsfinansiering i medlemsstaterna och de länder som är associerade till ramprogrammet, liksom andra EU-program, tillträde till databasen.

I enlighet med de förfaranden som fastställs i reglerna kommer dessutom listor över oberoende experter, som utsetts för projektbedömning, att med jämna mellanrum offentliggöras på internet.

9. EU-kommissionen företräder en politik för lika möjligheter för kvinnor och män. För sjunde ramprogrammet har kommissionen satt som mål att inrätta bedömningspaneler som om möjligt består av 40 % kvinnor. För att kommissionen skall uppnå det målet ombeds de deltagande organisationerna att se till att fördelningen mellan män och kvinnor i listorna blir så jämn som möjligt.